Noutăți Telegrafice

Paris, 18 Iunie.

Francia și-a stabilit protectoratul asupra insulelor Comorine.

Circulă știrea prin culoarele Camerii că d. Cambon, resident general în Tunisia, va fi numit ambasador la Constantinopol.

Generalul Saussier guvernatorul Parisului și-a dat demisia. Stânga și-a propus a interpela pe ministrul de rezbel în astă privință.

Berlin, 18 Iunie.

Dieta s'a închis.

Munich, 18 Iunie.

Camera deputaților a primit în unanimitate dotațiunea de 200,000 fiorini pentru regent.

Guvernul și-a retras propunerea privitóre la numirea definitivă a funcționarilor statului în timpul regenței.

Mâine va fi închiderea solemnă a Dietei.

Roma, 18 Iunie.

S'a constatat în ultimele 24 de ore: la Brindisi 5 cazuri și 11 decese; la Satino 67 cazuri, 24 decese; la Francovila 27 cazuri și 15 decese și la Sanvito 13 cazuri și 11 decese.

Consiliŭ practic

Usturoiul e fórte bun contra limbricilor. Se face o infuzie cu 2 saŭ 3 căței de usturoi în lapte saŭ în zémă de carne, și se dă copiilor ce aŭ limbrici.

Usturoiul e și prezervativ bun pentru persónele ce îngrijesc pe ceĭ atinși de bóle molipsitóre. Pentru acésta se face o infuzie în oțet bun, și cu acest oțet se frécă corpul și mâinile.

De tóte și de pretutindeni

Nihiliști fugiți. — Se scrie din Petersburg că guvernul a aflat despre evadarea a 5 nihiliști cunoscuți din minele din Siberia.

Eĭ s'ar fi refugiat în China și și-ar fi oferit serviciile lor guvernului chinez intrând ca ofițeri în armată.

Frumos dar de nuntă. — O croitorésă din Milan, Carolina M..., avusese acum cât-va timp un copil de la un călĕtor de comerț, Ludovic Z..., cu care se îndrăgostise.

Ludovic nu dădu mare importanță nașterei copiluluĭ și nu simți nicĭ o rĕspundere; ba chiar într'un moment de severitate morală (!) se gândi că era vreme să sfîrșéscă cu dragostile și cu paternitățile nelegiuite și ceru mâna feteĭ unuĭ negustor din Milan.

Mâna i-se acordă; ziua nunței se stabili; mirésa era fericită; trusoul gata... când între darurile de nuntă fata primi... un băiețaș!

Închipuiți-vĕ mirarea, ciuda, durerea, furia miresei, părinților și prietenilor!

Copilul era al bieteĭ Carolina, care aflase despre apropiata căsătorie a amantuluĭ sĕŭ.

Copilul fu trimis numaĭ decât mumeĭ sale, și tot eĭ mirésa 'șĭ trimise și pe mire —cum era drept.

Sóreci hoți. — Măturătorul de coșurĭ Emil Pulacini din Meina (Lago Maggiore, Italia) izbutise prin economiĭ și strîmtorărĭ să adune o mică avere cu care voia să cumpere un ogor.

Averea luĭ era în bilete de leĭ 2 și de leĭ 5 pe care le ținea ascunse într'o cizmă vechie sub pat.

Acum vre-o patru zile vru să verifice dacă în biletele ce avea nu era vre unele pe care trebuia să le schimbe la Bancă la sfîrșitul luneĭ pe altele noĭ.

Când le scóse însă din cizmă tóte biletele eraŭ róse aprópe de tot de șorecĭ.

Desperat, bietul măturător de coșurĭ se omorî pe dată cu o lovitură de cuțit în inimă.

Justiție sumară. — Din Marsilia ni-se depeșéză că un bĕtrân de 60 de anĭ, omorînd la Sisteron pe doĭ copiĭ, frate și soră, a fost urmărit de populație și, ajuns în pădurea Curel, a fost ucis.

ILUSTRAȚIA NOASTRA

Ducele d'Aumale, despre care a început să se vorbéscă că va fi expulzat din Francia și el ca făcênd parte din familia d'Orléans, e maĭ bine de 60 anĭ. La 17 anĭ a intrat în armată; în 1840 trecu în Algeria. Maĭ târziŭ comandă o subdivizie. In 1847 fu numit guvernator general al posesieĭ franceze din Africa; dar peste 6 lunĭ, izbucni revoluția și el se refugiă în Englitera de unde se întórse la 1871, când fu ales deputat în departamentul Oise. Ducele d'Aumale face parte din Academia franceză. Ca operă principală a luĭ este „Istoria prinților de Condé", în douĕ volume marĭ.

Spre știință

Maĭ mulțĭ cititorĭ ne scriŭ vestindu-ne că vor refuza a citi „Universul" d'aci înainte dacă vom maĭ murdări colónele nóstre cu numele unuĭ individ ca Panait Macri, cunoscut de tótă lumea ca mișel și om de nimic. Fiind-că nu voim să le displacem, anunțăm că d'aci înainte nu vom maĭ rĕspunde prin ziar tuturor insultelor și calomniilor mârșave pe care „Trompeta Bucureștilor" le va publica.

Dacă indivizii Steinberg și Macri vor merge prea departe, vom ști pe alte căĭ să-ĭ punem la regulă.

Crima din calea Moșilor

„Trompeta Bucureștilor", nu știm cu ce scopurĭ, a publicat ierĭ că ucigașul luĭ Golovanoff ar fi fost prins. Dupĕ informațiunile nóstre, știrea este născocită. Poliția e pe urma ucigașuluĭ, dar numaĭ atât.

Se spune că Nicolaie, presupusul ucigaș din Calea Moșilor, a fost vĕzut la Urzicenĭ, la un cârciumar, Radu Ștefănescu; că apoĭ s'a dus la Crătunești, și că peste nópte a stat la un hangiŭ Moviliță, căruia ĭ-a arătat treĭ pașapórte. Se crede că va fi prins de óre-ce s'a îndreptat spre Brăila.

S'a primit din Kișineŭ, de la reg. Astrahan, o depeșă cum că de acolo a dezertat de cât va timp un soldat, Iacob Lezenko, care a spus unuĭ prieten că vine în București și că va sta la Golovanoff.

Semnalmentele se potrivesc cu ale luĭ Nicolaie rusul.

S'a cerut de la Kișineŭ fotografia luĭ Lezenko.

Noutăți Hazlii

La o cărturărésă. — Vĕ rog, zice un domn intrând, iubesc „la nemurire" pe o domnișóră, dar suntem doĭ candidați. Ți-am adus o șuviță din pĕrul încântătóreĭ copile. Poți să mĭ facĭ cunoscute misterele viitoruluĭ?

— Cum nu? La prima căsătorie d-șóra va rĕmâne în curând vĕduvă...

— E cu putință?

— Așa spune zodia.

— Atuncĭ mĕ duc să-ĭ spun să se căsătoréscă cu cel l-alt!

Ultime Sciri

București, 20 Iuniŭ.

Directorul *Tribuneĭ* din Sibiŭ, d. Ion Slavicĭ, a primit diploma de membru onorific al societățeĭ academice din Pesta, *Petru Maior*.

*

Se vorbește de săpăturĭ în Dobrogea pentru dezgroparea de monumente arheologice și de antichități.

*

Ziarele opoziției publică un manifest al *Opoziției-Unite* relativ la convenția consulară cu Germania.

*

Azĭ se va judeca la trib. Ilfov secția III procesul intentat de d. Frunzescu, corector la „Epoca", celor ce l'aŭ bătut pe strada Regală.

*

Ziarele oficióse dezmint știrile răspândite prin oraș despre dimisia ministeruluĭ.

*

D. Alexandri, ministrul nostru la Paris, a dobîndit un congediŭ și va veni la Sinaia.

*

Ierĭ s'a judecat la Curtea cu Jurați procesul luĭ Florea Șerban, Dobre Șerban, Mateĭ Ion, Anghel Borcea, sergenții comunalĭ ce aŭ împușcat pe un contrabandist de spirt și aŭ rănit pe cărutașul în a cărui căruță era butoiul cu spirt.

Curtea i-a osândit pe toți la câte 5 lunĭ închisóre corecțională. Pe mâine vom publica dezbaterile acestuĭ proces.

*

Loteria Atheneuluĭ se va trage negreșit la 20 Decembre 1886 și vor fi:

1	Lot de . . .	25,000	leĭ
1	„ „ . . .	5000	„
25	„ „ . .	1000	„
30	„ „ . . .	500	„
69	„ „ . . .	100	„

Tóte biletele ce aŭ participat la cea d'întêiŭ tragere vor concura și la cea d'a doua.

Ultima óră

Londra, 19 Iunie.

Se comunică din Constantinopol către ziarul „Daily News" că presiunea întrebuințată de Rusia pentru a obliga pe Pórtă să intervie în Bulgaria produce o óre care îngrijire.

Viena, 19 Iunie.

Se crede că întrevederea împĕratuluĭ Wilhelm cu Franț Iosef va avea loc în luna luĭ iulie la Gastein.

Viena, 19 Iunie.

Ziarul „Die Presse" justifică mĕsurile luate de guvern, menite a împedica intrarea cerealelor românești prin Triest, Fiume saŭ prin Italia.

El adaogă că Austria nu va putea face cel dintêiŭ pas pentru redeschiderea negocierilor; prin urmare știrile ce aŭ circulat în acéstă privință sunt lipsite de temeiŭ.

Societatea comercianților de bĕuturĭ spirtose

Din causa lipseĭ de musică, serbarea pentru aniversarea societățeĭ, ce era anunciată a se face în ziua de 22 Iunie curent, se amână pentru o altă ți care se va anunța din noŭ.

Comitetul

Cățel perdut

In séra de 13 c. s'a perdut pe strada Academieĭ un cățeluș de sex bărbătesc, pĕru negru subțire și lustrat la picióre, botu și sprâncenele pĕr galben, la tâmple puțin pĕr, sub gât și sub burtă fără pĕr, picióre le și códa subțirĭ, trupul asemenea, gâtu lunguleț, urechiele netăiete, statura mică, soiul Ratié, numele Filu. Cine'l va fi găsit să'l aducă la Baron Barbu Belu, calea Victorieĭ No. 1, unde pe lângă mulțumirĭ va primi și o recompensă de 50 leĭ.

De arendat de la Sf. Gheorghe, moșia Chirculești, pl. Câlnișteа, jud. Vlașca.

Doritorii să se adreseze la proprietara, d-ra Maria Pariano, str. Poșta-Veche No. 4.

---

pe cine iubești, eŭ sunt muma ta. O apucă cu blândeță de mâinĭ.

Silvia 'ĭ căzu la picióre suspinând.

— Iértă-mă, mamă, iértă-mĕ!

Trăsurile conteseĭ se împetriră fără de veste.

— Așa! eĭ bine, știŭ tot acum, zise dênsa și se duse fără sgomot.

Silvia, remasă singură, părea că o să se sdrobéscă în plâns. Numaĭ dupĕ vr'un cés lacrimele 'ĭ încetară și se maĭ liniști; atuncĭ cugetă asupra situațieĭ sale și curând 'și luă o hotărîre. Se puse la masă și scrise o scrisóre lungă. Intr'amurg 'și puse câte-va objecte într'un sac de voiaj, își luă banii economisiți din ceea ce 'ĭ se dădea pentru toaletă, și pândind când slugile eraŭ la mâncare, ieși pe pórtă nevĕzută de nimenĭ.

* * *

Contesa Eugenia stătuse până séra închisă în camera sa. Dupĕ mature gândirĭ, se hotărî ca să mărite pe Silvia cu Ferdinand; vru să comunice pe dată fiiceĭ sale acéstă decisiune.

Dar care nu 'ĭ fu mirarea când intrând la ea n'o găsi și nicĭ un servitor nu știa unde se află.

Plină de grijă se întorcea prin casă, când dete cu ochiĭ de scrisóre. O luă cu frică și o deschise.

Silvia 'ĭ anunța că se duce la Berlin la o rudă, de unde va scri luĭ Braun că 'ĭ primește propunerea de căsătorie, și să se ducă chiar să'l ia.

„Astfel, mămiță, vreaŭ să te las singură cu fericirea ta și să 'ți dovedesc că nu m'aĭ judecat bine la început."

— Scumpă copilă, zise contesa și sărută scrisórea plângênd, dar nu, nu se póte, trebue se se întórcă, la ce folos să iaŭ pe Ferdinand când el nu mĕ iubește și de ce să 'mĭ sacrific copila când fericirea mea nu se întemeiază? Pentru mine nu e decât să deșert locul, să las pe alțiĭ să fie fericiți. De altfel sunt și obosită, m'am săturat d'atâtea lupte cu sórta, d'atâtea intrigĭ și peripețiĭ. Pace, somn etern, iată ce 'mĭ trebue și ce doresc!

Ajunsă în camera eĭ 'și luă de la gât un medalion și deschizêndu'l privi îndelung un pertret; era portretul luĭ Ferdinand.

— O, cât de fericită am fost prin tine, ce dulcéță am gustat, o dulcéță la care nu maĭ speram. Te bine-cuvintez și 'ți mulțumesc pentru bunătatea ta, pentru tóte vorbele de amicie și de iubire ce mĭ-aĭ zis. Fiĭ fericit!

Sărutând din noŭ portretul și'l puse în sîn, apoĭ deschise feréstra.

— Ce nópte întunecósă! Ba nu, iată o stea ce tremură, parcă mĭ-ar face semn să mĕ duc la dênsa. Ce tăcere în jur, parc'aș fi într'un cimitir. Dómne, infinitul mĕ infióră!

Oftă adânc și închizênd feréstra veni în mijlocul camereĭ.

— Am citit o dată că o fată s'a ucis c'un ac cu gămălie pe care și l'a băgat în inimă sub țiță; sângele a curs pe dinăuntru și n'a știut nimenĭ că s'a sinucis.

Trase din pĕr un ac de argint, scurt și fórte ascuțit. Apoĭ 'și desfăcu bogatele'ĭ plete blonde care 'ĭ căzură pe gât și pept acoperindu-i-le întocmaĭ ca o manta.

— Acum, nópte bună, lume!

Păși încet spre alcov, și se urcă în pat lăsênd perdelele să cadă în urma eĭ. Se maĭ auzi un oftat lung, sfâșietor și pe urmă fu o tăcere de mórte.

XXXIV

Sfîrșitul anarhisteĭ.

Ferdinand condusese pe Braun la gară și întorcêndu-se 'și făcea fel de fel de reflexiĭ. Intre altele se căia de vorbele prea aspre ce zisese Eugenieĭ; póte nu era așa de vinovată, póte împrejurările o nevoiseră să devie o mumă denaturată. 'Și propunea să'ĭ céră scuze. Dar o mirare și un început de spaimă 'l cuprinse când ajungênd în casa conteseĭ, n'auzi nicĭ un sgomot, nicĭ un pas, ca și cum ar fi fost o casă de morți.

Voi să întrebe pe servitorul ce'ĭ aduse lumînarea, însă un plic ce era pe masă 'ĭ atrase atențiunea. 'L luă și 'l desfăcu iute. Era o adresă de la minister prin care i-se acorda o audiență la Bismarck. Deci el se apropia de tința ambițiunilor luĭ, și acésta numaĭ mulțumită Eugenieĭ și relațiunilor eĭ înalte.

— Ce rĕŭ am făcut să'ĭ zic acele cuvinte! mĕ duc îndată s'o rog de iertare.

Chiemă pe servitor și 'ĭ zise să 'l anunțe d-neĭ contese. După o lungă așteptare acesta se întórse cu dințiĭ clănțănind de gróză.

— Ce este? Ce este? întrebă Ferdinand.

— Mica contesă dispărută, d-na contesă mórtă!

— Nenorocitule, aĭ înebunit?

Ca un nebun el însuși se repezi afară din cameră și ajunse în odaia conteseĭ, după ce dete peste tóte fotoliile.

Acolo găsi pe cameristă plângênd și frângêndu-și mâinile. In pat stătea Eugenia, cu figura eĭ de marmoră, frumósă ca un înger, parc'ar fi dormit.

— Eugenio, pentru D-zeŭ, scólă, ce aĭ? Eugenio, amica mea?

O apucă de mâinĭ, de brațe, o întórse; în zadar.

— Ah! nu se póte să morĭ așa; dómne, un doctor, chiemați un doctor.

Maĭ multe glasurĭ speriate se auziră afară. Era al Silvieĭ și a luĭ Braun. Acesta găsise pe fată la gară și o întorsese acasă.

Silvia se aruncă peste muma sa și o strîngea cu o desperare neauzită.

— Doctore, vezĭ iute, póte e un chip de scăpare zise Ferdinand împingênd pe Braun lângă mórtă.

Tînĕrul doctor cercetă mâinile, peptul și declară că orĭ-ce speranță a dispărut; contesa era mórtă de maĭ multe ceasurĭ.

Lăsați-mĕ înăuntru, lăsați-mĕ înăuntru, strigă la ușă un noŭ glas.

(Va urma)

Foiţa „Universuluĭ“

34

DISCIPLINA

XVII

— Intórce-te sus!... zise el. Saŭ cel puţin aşteptă-mě, viŭ să te ajut să te suĭ.

— Mulţumim, maică Veronico, strigă ea de jos punênd mâinile la gură pentru ca să se audă bine vorbele. Nu te teme de nimic, sunt o pasăre!...

El o vězu aplecându se asupra unuĭ lucru pe care nu 'l deosebi bine, şi ea sui cósta prăpăstieĭ, încetişor, dar cu mare uşurinţă, primind mâna comandantuluĭ numaĭ ca să urce cele din urmă stâncĭ.

Când ajunse pe potecă, ea luă pe Guy de braţ, îl trase spre dênsa şi 'ĭ puse la butonieră o frumósă margaretă sălbatică pe care o zărise, rătăcită prin iarba stufósă, în adâncul aceluĭ soiŭ de prăpastie.

— In amintirea mea! îĭ zise ea cu gingăşie.

— Cum! d-ta te-aĭ coborît în fundul găureĭ aceştia cu primejdia d'a 'ţĭ rupe membrele, ca să...

— Ca să culeg o flóre!... Eĭ! dómne! Ştiĭ că mě numesc şi Margareta!...

— Ah! fermecatóre, vrăjitóre, strigă d. de Touhars, nu te numeştĭ cum-va Circee?...

— Dar... dar... dar, zise ea rizênd, eŭ n'am făcut nimic tovarăşilor d-tale!... Şi, în cele din urmă, Circee, fie!... dacă acest nume 'ţĭ arată marea dorinţa d'a te ţine lângă mine!...

— Ea 'l luă de braţ, şi fiind că ajunseseră pe un platoŭ, ea deveni pe dată seriósă în faţa priveliştei admirabile ce avea înaintea ochilor; castelul domina în tr'adevĕr o câmpie imensă pe care o străbătea un fluviŭ mare, pe icĭ colo, cu sate frumóse avênd case albe cu acoperişurĭ roşiĭ, atârnate pe cóstele colinelor, şi zmăltând valea verde ca nişte florĭ în livezĭ. Sórele da întreguluĭ peisaj aurul razelor sale, şi fluviul, sub aprinderea ceruluĭ, părea, între malurile luĭ posomorîte, o curgere imensă de metal incandescent. In fund, un şir de munţĭ, care se pierdeaŭ în depărtare.

— Să stăm un moment aicĭ, zisea ea, şi lasă-mě să 'mĭ umplu ochiĭ cu acéstă feerie!...

Mişcată, transportată, cu inima umflată, ea admira necontenit, vorbind ca un poet de frumuseţile aceluĭ colţ de raiŭ, de acea serbare a primăvereĭ.

— Ah! să trăieştĭ aicĭ, şi să uiţĭ lumea!... şopti ea.

— Să trăéscă aicĭ!... doĭ! îndreptă d. de Touhars; o colibă şi o inimă!...

— Da, dar de! unde este inima care să vrea a trăi în coliba mea?...

— Dar, făcu comandantul devenind serios, este una care bate numaĭ pentru d-ta, inima cea maĭ înfocată, cea maĭ sinceră, şi cea maĭ credinciósă pe care o póte dori femeia cea maĭ iubitóre şi cea maĭ năzurósă în dragoste!... Facĭ rěŭ d-ta că nu vreĭ s'o cunoştĭ: când aĭ o comóră, nu trebue să scotoceştĭ lumea ca să descoperĭ nu se ştie ce diamant himeric, pe care toçmaĭ maĭ târziŭ 'l recunoştĭ că e o piatră próstă! Ce sete nespusă de necunoscut te face pe d-ta să nu îngrijeştĭ de fericirea ce o aĭ lângă d-ta?... Să vedem, Claudiŭ nu e el personificarea bunătăţeĭ, a cinsteĭ şi a putereĭ?... Este frumos şi te iubeşte!... Ce 'ţĭ maĭ trebue óre?

Clara făcu o mişcare de nerăbdare; sprîncenele i-se încruntară şi fizionomia eĭ deveni rěutăciósă.

— Nu ştiŭ, zěŭ, zise ea, ce are aface aicĭ acela a căruia amintire o rechiemĭ d-ta; aveam un biet moment de fericire, trebuie să 'mĭ aducĭ aminte mâhnirea şi să 'mĭ redeschizĭ rana!... Nu e lucru generos!... Dacă aĭ şti d-ta ce rare 's momentele când uit!... Şi o ştiĭ bine!... ...Mě întrebĭ de ce nu 'mĭ iubesc bărbatul?... Ştiŭ şi eŭ? Iĭ exaltezĭ virtuţile: le cunosc tot aşa de bine ca şi d-ta; nu numaĭ că le apreciez, dar le admir chiar! Şi nu 'l iubesc! De-ar avea virtuţile unuĭ sfânt, gloria unuĭ eroŭ, frumuseţea unuĭ Dumnezeŭ, nu l'aş iubi!...

Nu 'l iubesc pentru că nu l'am ales eŭ, pentru că sărăcia m'a dat luĭ, pentru că acéstă căsătorie a fost sfîrşitul raseĭ mele şi 'mĭ revoltă tótă mândria!.. Nu... Nu... Nu 'l iubesc... Eĭ! dómne! nu 'l iubesc... pentru că iubesc pe altul!...

Şi, fiind-că d. de Touhars făcu o mişcare de necaz, ea reluă cu vioiciune:

— Da, iubesc pe altul! Către dênsul merg tóte avânturile inimeĭ mele, tóte aspiraţiile, tóte visele, tóte dorinţele mele! Tóte bătăile inimeĭ mele sunt pentru dînsul, tóte gândurile mele se îndréptă spre dênsul! Cu dênsul aş suferi orĭ-ce: nenorocirĭ, prigonirĭ şi mizerie chiar!... Pentru dênsul, aş uita lumea, şi mĭ-aş bate joc de ruşine!... Când 'l vĕd, simt o plăcere, o mângâiere nespus de suavă!.. Ah! acela, da! Ce comorĭ ar găsi în inima mea! Ce mândrie mĭ-ar insufla, ce devotată aş fi pentru dênsul! ce cult! ce dezmierdărĭ! ce nebuniĭ aş avea pentru dênsul!... Şi vreĭ ca să 'l iubesc pe el, pe bărbatul meŭ care e piedica fericireĭ mele, pe acest temnicer care 'mĭ închide pórta raiuluĭ?... Oh! nu!... nu!... nu 'l iubesc!...

Ea era superbă ast-fel în mânia eĭ, superbă de patimă, de îndrăznélă şi de durere; de Touhars se uită la ea şi simţi o mare turburare şi milă! Fórte mişcat şi dênsul, se sculă ca să 'şĭ vie în sine şi zise:

— Să plecăm!..

Clara se sculă şi ea şi se pregăti să 'l urmeze, şi, reacţia facêndu-se tot aşa de repede pe cât îĭ fusese de violentă aprinderea, lacrămĭ marĭ îĭ curgeaŭ pe obrajĭ. Ea luă braţul luĭ Guy, se rezemă pe el şi merse tăcută, cu capul în jos, silindu-se să 'şĭ ascundă plânsul.

(Va urma)

Foiţa „Universuluĭ“

3

ELENA

Roman original de datine politic-filoso fic

DE

DIMITRIE BOLINTINEANU

Maĭ era o damicelă, dintr'o familie cunoscută. De şi părăsită de îngrijirea uneĭ mume, Caterina era înţeléptă; lipsită de o educaţie strălucită, natura 'ĭ fusese favorabilă: spirit, frumuseţe, graţiĭ, se disputaŭ carĭ să 'ĭ aducă maĭ multe omagie. Era pe atuncĭ damicela la modă. Calităţile eĭ eraŭ lăudate de toţĭ.

Iată cele d'ântêĭ noţiunĭ despre persónele de faţă.

Să ne înturnăm în salonul postelniculuĭ George în momentul când se auzi în depărtare strigătul de postaşĭ.

Cea d'ântêĭ ce dete alarma şi alergă către ferêstră fuse Caterina. Aşa fiica parvenituluĭ celuĭ avut o urmă dupe datina damicelelor ce se ţin una de alta, şi care fac de surîd cu malicie bărbaţiĭ.

— Cine póte să fie? zise ea. Tudorina Corleasca; Mariţa şi Zoe Şer cu bărbată sěŭ. Era vorba să vie!...

— Aşĭ dori mult să vĕz pe aceste nebune, zise Elena. Maĭ ales pe Zoe Şer, de şi nu aprobez purtarea lor în timpul carnavaluluĭ.

— Ho! ho! strigă principele Iordache, ce credéţĭ că noĭ am rěmas în urmă cu moravele Parisienilor?...

— Aŭ jucat pe dracul pe vêrful degetelor! zise Postelnicu George, în tóte nopţile dupe bal, se ducéŭ ele şi altele, cu atâţĭ craĭ, la birtul luĭ Hug unde se puneaŭ pe mâncare şi běutură până la ziuă, şi...

— Şi ce? rěspunse Elena, negreşit nu voiŭ aproba acéstă purtare; dar nicĭ nu pot a'ĭ da un caracter culpabil.

— Aşa sunt muierile, dise postelnicul contrariat. Se apără una pe alta.

Elena deveni roşie.

— Dar când ţĭ-oĭ spune, urmă el, că acéstă bandă uşóră de muierĭ, dupe cină se puneaŭ de cântaŭ şi jucaŭ cu Blanşa francesa tontoroiul de gât.

— Nu ştiŭ, rěspunse Elena.

— Nu ştiĭ?! dar eŭ însumĭ le am vĕzut, cu ochiĭ meĭ, eram la Bucureştĭ, trăsesem la otelul luĭ Hug, dormeam; m'am deşteptat de chiotele lor... am deschis uşa cameriĭ să vĕz dóre s'a aprins birtul.— Ce am vĕzut? acele muierĭ strigând şi sărind înprejurul meseĭ, cu un cărd de goanĭ. Gândeştĭ că s'aŭ ruşinat de mine când m'aŭ vĕzut? hop! hop! m'aŭ chemat să iaŭ parte cu dînsele. Nene Gheorghe! vin aicĭ!...

— Şi nu te-aĭ dus? îl întrebă Principele Iordache.

— Eŭ!

— Eŭ m'aşĭ fi dus, aşĭ fi cântat şi jucat cu ele tontoroiul.

— Nu'mĭ spuĭ? zise principesa, aĭ şi mutră de astfel de petrecerĭ!...

— Eŭ! heĭ! heĭ!... Când aĭ şti...

— Tocmaĭ că ştiŭ...

— Nu ştiĭ nimic!... Dar ascultă, or să vie aicĭ... să le facem curte...

— Era vorba alalată-ierĭ la Bucureştĭ, zise Serescu, să vie şi Talamgiŭ, cu familia.

— Şi Şer, zise principesa.

La aceste vorbe Caterina tresări şi un val de purpură trecu pe faţa sa; nimenĭ nu băgă de sémă acéstă turburare.

— Minunat orator este Talamgiŭ! zise Serescu, când vorbeşte se face tăcere adâncă, ar zice cine-va că vorbele luĭ cură din buzele luĭ ca mărgăritarele.

— Nu sunt de acéstă părere, arhon Logofete... Şer vorbeşte maĭ bine!... In adunarea de sub Bibescu eraŭ oratorĭ bunĭ!... heĭ! ce timpurĭ!... Eram deputat. Nu m'aĭ auzit vorbind în adunare nicĭ odată? 'mĭ aduc aminte încă cum fulgeram într'o zi opoziţia! nimenĭ nu maĭ ceru să vorbéscă în seanţa aceea... Era cu pricina luĭ Trandafirof când ceru Rusia să esploateze minele. Grozav băturăm pe opoziţie... A doua zi închiserăm adunarea.

Strigătele postaşilor se auziră acum în curte. Oaspeţiĭ alergară în capul scăriĭ, servitoriĭ veniră cu lumînărĭ. Eraŭ patru trăsurĭ închise. Calĕtoriĭ se coborîră, apoĭ urcară scara şi îndată se auziră mulţime de vocĭ zgomotóse de femeĭ.

Noiĭ veniţĭ

Salonul era plin de lume.

Talamgiul cu familia, Şer, Tudorina, Zoe Şer cu bărbatu-sěŭ, şi alţiĭ cu care vom face maĭ târziŭ cunoştinţă. Deocamdată să ne ocupăm de o persónă necunoscută ce intră cu Şer.

— Permiteţi-mĭ a vě prezenta pe d. Elescu, zise Şer, înaintând către d-na Elena însoţit de un june necunoscut. D-nul este român, adăogă el, amic al meŭ din copilărie, strein în ţară, căcĭ lipseşte de aicĭ de cincĭsprezece anĭ.

Elescu se înclină cu respect înaintea Eleniĭ. Elena îl privi cu bunătate şi 'ĭ zise:

— Bine aĭ venit, domnule! crede-te în acéstă casă ca în mijlocul unor vechĭ şi intimĭ amicĭ.

Pe urmă Şer 'l prezintă la tóte damele şi la stăpânul caseĭ.

Să vorbim acum puţin despre noiĭ veniţĭ.

Talamgiu este un om politic. O fiinţă bizară... ce ţine prin sistemul nervos de natura poeţilor şi femeilor. Susceptibil de a se entusiasma îndată; esaltat până a nu ţine sémă de linia aşezată între sublim şi ridicol.

(Va urma)

CASA DE SCHIMB
TOMA ŢACIU

No. 4. Strada Lipscani, No 4.

In noul Palat Dacia-România

Pe ḑiua de 14 Iuniŭ 1886.

	Cumpăr.		Vêndute	
5% Rentă Amortisabile	95	3/4	96	1/4
5% Rentă Rom. perpetuă	92	1/2	93	1/2
6% Obligaţiĭ de Stat	87	—	88	—
6% „ C. F. R. R.	—	—	—	—
5% „ Municipale	77	—	7·	—
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	215	—	225	—
5% Scr. funciare Rurale	88	—	89	—
7% „ „ „	105	—	106	—
6% „ „ Urbane	84	—	85	—
6% „ „ „	93	—	94	—
7% „ „ „	101	1/2	102	1/2
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	31	—	33	—
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom. 500 l.	—	—	—	—
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 500 l.	—	—	—	—
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	—	—	—	—
„ „ de Asig. D. R. 200 l.	—	—	—	—
„ „ „ Naţionale 200 l.	—	—	—	—
5% Municipale nuoĭ	—	—	—	—
Acţ. Banca Prevederea	—	—	—	—
DIVERSE				
Aur contra Argint	14	3/4	15	1/4
„ „ Bilete bancă	14	3/4	14	1/4
Florinĭ Wal. Austr.	2	00	2	03
Mărcĭ germane	1	23	1	25
Bancnote francese	99	1/2	100	1/2
Ruble de hârtie	2	45	2	50

Inserţiĭ şi reclame

Domnule director,

Fiind mişeleşte calomniat către d-niĭ *Frati şi C-ia* fabricanţĭ de instrumente muzicale la Berlin, cu o scrisóre trimisă d'aicĭ şi iscălită cu numele *Tambini Pietro*, în care între altele se spune că sunt îndatorat până în gât şi că vreaŭ să vînd instrumentele ce posed spre a pleca şi a mě sustrage cu chipul acesta de creditorĭ; vě rog pe d-vóstră să bine-voiţĭ a insera prezenta în viitorul numěr al stimatuluĭ d-vóstră ziar, ca să se cunóscă că tóte acestea sunt curate calomniĭ şi că desfid a se înfăţişa la redacţia ziaruluĭ d-vóstră pe toţĭ ceĭ ce se cred a fi creditoriĭ meĭ saŭ care pot dovedi că datorez o singură para orĭ-cuĭ ar fi.

Decĭ, dacă d. *Tambini* crede că póte dovedi un singur cuvênt din cele ce a scris la Berlin, să se prezinte.

Primiţĭ, domnule director, anticipatele mele mulţumirĭ.

G. Schettini.

Strada Camelia No. 12 Bucureştĭ.

Ocasiune

Grópă de nisip şi pietriş, maĭ multe *cărămidăriĭ* precum şi o *mare cantitate de pămînt ernit, şoprone, scule, Inventariĭ* etc., în apropiere de oraş, pe o şosea fórte frecuentată sunt **de vênzare** din cause de împrejurărĭ familiare.

A se adresa calea Griviţa 66. 3mj2

O întêmpinare

D. Pavel Iosef mě acuza că-ĭ aşĭ fi dator suma de 7 leĭ. Lucrul nu e adevĕrat. Daraverile mele sunt separate d'ale frateluĭ meŭ Ilie Christescu, care nu ştiŭ de 'ĭ e dator saŭ nu. In altă afacere am fost chiemat chiar la judecătoria ecoluluĭ I într'un proces al frateluĭ meŭ ş'acolo d'asemenea m'am retras, căcĭ afacerile mele sunt cu totul deosebite d'ale acestuia. Pavel Iosef acuzându-mě îşĭ rěsbună că l'am dat afară din serviciul meŭ, unde nu eram mulţumit de purtarea luĭ.

Purtarea luĭ faţă cu mine, care ĭ-am făcut mult bine, maĭ dovedeşte că e un mişel şi umblă dupě potcóve de caĭ morţĭ.

Vasile Cristescu

Avis

Amatorilor de Tipografie.

De vênzare o tipografie **complectă** cu litere de text, liniĭ de alamă şi alte materiale noĭ, având o presă de mână în *perfectă bună stare*. Acest atelier póte tipări formatul No. 6 şi se vinde cu preţul de leĭ 3400 plătibilĭ în rate *serios garantate.*

A se adresa la Administr. „Universuluĭ“ sub iniţialele A. G. 24-5

De vînzare Leandri albĭ învolţĭ la I. Arsenescu, în dosul găreĭ de Nord (Tergovişte) 6-3-3

ANUNCIU

Locul liber de lângă casele situate în colţul ce face strada Romană cu strada Cosma No. 18, vis-à-vis de d. general Arion, precum şi locul liber de lângă Cazarma Cuza, din délu Spiriĭ, în rând cu grădina numită la Capra, amêndouě împrejmuite din noŭ, care pot servi de grădinĭ publice, de magaziĭ de lemne saŭ de orĭ-ce întreprinderĭ, se închiriază pe termen de 3 anĭ; amatoriĭ pentru condiţie şi preţ să se adreseze la proprietarul lor Isaia Lerescu prin d. Guţă Tănăsescu, telegrafist, domiciliat strada Polonă No. 114.

24—22

ANUNCIU

Se publică spre cunoştinţa generală a amatorilor de a bea ţuică de 10 anĭ veritabilă garantată şi vin curat de la d. Isaia Lerescu pe preţurĭ moderate, că în faţa grădiniĭ Episcopieĭ, în rând cu d. Nicolae Blaremberg, s'a deschis singurul local de asemenea běuturĭ de la domnu-Lerescu.

In orĭ-care alt local, vênzarea de ţuică sub numele d-luĭ Lerescu nu este adevĕrată.

24—22

Algontina pură Intrebuinţând specialitatea asta încetéză la moment clătinările şi durerile de dinţĭ.

Flaconul banĭ 80.

Se vinde numaĭ la Administraţia ḑiaruluĭ „Universul“, strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional, Bucurescĭ.

Editura Tipografieĭ „Universul“ Luigi Cazzavillan. Strada Brezoianu, No. 19.—Bucurescĭ.

Girant: *George Minculescu*

ANUL III.—No. 548. 5 Bani în Capitală—10 Bani în Provincie Mercur,ȳ, 25 Iunïŭ (7 Iuliŭ) 1886.

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

ROMANIA BIBLIOTECA CENTRALĂ DIN IAȘI

Sinuciderea deputatuluï A. RADOVICI

TIPOGR. „UNIVERSUL“
19, STRADA BREZOIANU, 19
— BUCURESTI —

Asortată din noŭ cu cele maï moderne litere, esecută orï-ce lucrare precum: Cărţï, Broşure, Tese, Ziare, Bilete de Nuntă, de Botez, de Imormântare, Comptuï, Etichete, Afişe, **100 Cărtï de Visită** de la 2 leï până la 3 leï şi orï ce altă lucrare atingĕtóre de acéstă artă cu cea maï mare acurateţă şi cu preţurile cele maï reduse.

Pentru cititoriï şi abonaţiï „Universul luï“ cu un scăzĕmênt de 15 la sută.

Bucuresti, 24 Iunïŭ 1886

Descreşterea poporaţieï române

In şedinţa senatuluï de la 28 Maï trecut, d. Eduard Gherghel a făcut o interpelare din cele maï importante asupra: „mortalităţiï poporaţieï române de prin locurile copleşite de ovreï.“

Chestia descreşterii poporaţieï în ţara întrégă e una din cele maï grave; în multe judeţe poporaţia, în loc d'a urma în general firésca progresie crescêndă descreşte, şi în altele creşte cu prea puţin. Dar primejdia pentru naţionalitatea nóstră e maï mică acolo unde elementul românesc dispare lăsând un locuşor gol, căcï o impulzie maï puternică pe viitor va umple lesne golurile; primejdia e maï mare în judeţele în care golurile se înlocuiesc cu ovreï şi maï ales unde se produce chiar un spor de poporaţie prin creşterea numaï a elementuluï israelit.

Aceste judeţe sunt acele din Moldova de sus. D. Gherghel a dat cifre statistice (oficiale) care ne prezintă sub o formă îngrozitóre situaţia românilor din acele judeţe.

D sa citéză chiar concluzia unuï fórte important studiŭ al fóieï oficióse „Voinţa Naţională“ (No. 439):

„Un mare pericol ameninţă elementul „românesc din maï multe oraşe ale ţĕreï; „*dacă lucrurile vor merge tot astfel, nu „maï mult de cât peste câte-va deceniï, acest „element va trebui să dispară pentru a fi „înlocuit cu totul prin acel israelit.*“

Afirmaţia—isvorîtă de la ovreï—că românii descresc şi pier din cauză că sunt viţioşi, iar ovreiï cresc şi prosperă fiindcă sunt „*virtuoşi*“ (!) e desminţită prin faptul că în alte judeţe—unde nu sunt atât de copleşiţi de israeliţi — românii cresc şi se înmulţesc.

D. Gherghel maï dă o dovadă:

—„Dacă intri—zice d-sa—în Iaşi, vezï îndată că în mahalalele românestï românul trăieşte maï bine, vezï la el gospodărie, vezï copiï şi femee maï bine îmbrăcaţï, veselï; dar dacă intri în mahalale ovreeştï, în care găseştï o locuinţă românéscă, vezï pe loc o schimbare: casa românuluï nu maï sémănă cu a unuï gospodar, femeea şi copiiï nu maï aŭ acel aspect, eï sunt livizï pe faţă, bolnăvicioşï; pe copiï îï vezï goï.....“

Pe când, în Muntenia, nu există din cele 33 comune urbane ale eï, una singură în care elementul romăn să nu fi progresat (în 84, în 33 comune 15.504 naşterï rom. şi 12.150 morţi); în Moldova, din 21 de comune urbane, numaï în 8 românii aŭ crescut cu fórte puţin, abia cu 300, iar în 13 românii descresc într'un chip îngrozitor şi aceste 13 comune sunt cele copleşite de ovreï. In 8 oraşe din acestea (Dorohoï, Mihăilenï, Neamţu, Iaşi, Roman, Bacăŭ, Falticeni şi Târgu Frumos) s'aŭ născut 1967 românï şi aŭ murit 2.326, iar ovreï s'aŭ născut 3.083 şi aŭ murit 1612. Românii din acele părţi, chiar dacă ar fi într'un rĕzboiŭ permanent, tot n'ar avea atâtea pierderï. „Treï-zecï de anï în asemenï condiţiï—exclamă d. Gherghel, cu drept cuvênt,—şi Moldova va fi pierdută!“

Dacă s'ar lua mĕsurï serióse, poporaţia română din Moldova s'ar înmulţi, căcï împrejurările nu împedică creşterea, de óre-ce ovreiï se înmulţesc; mĕsurile ce trebuesc luate nu sunt acele pe care câteva spirite bolnave le propun: persecuţia ovreilor; a trecut timpul persecuţiilor şi n'ar fi vrednic de România să persecute pe orï cine ar fi, ci mijlocul cel maï bun ar fi *protegiarea poporaţieï române;* crearea pentru dênsa de condiţiï bune de propăşire intelectuală şi de îmbogăţire.

Aceste, în scurt, sunt observaţiile pe care ni le inspiră situaţia atât de spăimêntătóre descrisă de onorabilul senator Ed. Gherghel.

Deputatul A. Radovicï.—(Vezï pag, 3).

DIN ROMA

(Corespondenţa particolară a „Universuluï“)

17 Iunie.

Cremarea lui Garibaldi.— Ştiţï procesul ce Societatea milanezĕ de cremare a intentat familieï Garibaldi pentru ca şi cadavrul generaluluï să fie cremat, dupĕ voinţa sa, la Caprera.

Şi societatea dobêndise de la doctorul Prandina procură spre a se putea judeca, căcï, dupĕ cum se ştie, Prandina fusese însărcinat formal de general, cu o scrisóre autografă, d'a executa cremarea cadavruluï.

Din nenorocire, acum câte-va zile în ziua chiar în care societatea milanezĕ de cremare cita în judecată pe familia Garibaldi, doctorul Prandina muri la Meina, şi cu mórtea luï societatea perde un ajutor puternic într'o chestie aşa de controversată.

Cu tóte astea, se zice că consiliul de direcţie al Societăţeï, în loc să se retragă din proces, va merge înainte, puţin păsându'ï de excepţiile prejudiţiabile ce vor putea fi ridicate de familia Garibaldi, asupra competinţeï consiliuluï d'a intenta moştenitorilor generaluluï un proces de acest fel, acum când a murit Prandina, care putea fi socotit ca executator testamentar al voinţeï luï Garibaldi.

Dar maï înainte d'a face procesul, consiliul a însărcinat pe advocatul Facheris să adreseze familieï Garibaldi solicitaţiï prietenescï spre a dobîndi ca dorinţa generaluluï să fie împlinită.

Colegiul uninominal.— Comisia camereï însărcinată să studieze desfiinţarea scrutinuluï pe listă şi revenirea la colegiul uninominal şi-a amânat lucrările tocmaï pentru luna noiembre.

Printul Jerôme Napoleon a sosit azï diminéţă aicï. Se crede că el a venit la Roma pentru că familia regală s'a pus la mijloc ca să împace neînţelegerea dintre dênsul şi fiul sĕŭ.

Holera.—Holera nu arată nicï de cum că ar avea de gând să scadă, totuşï nicï nu creşte.

La Padova, Vicenza, Lecce, Veneţia, pretutindenï unde s'a ivit acest morb, sunt tot câte 2, 3 cazurï pe zi ca şi maï înainte.

Numaï la Brindizi şi prin împrejurimï cazurile sunt maï numeróse.

Ministerul a trimis 4 medicï şi 3000 leï la Brindizi ca să se împartă comunelor infectate.

S'a deschis la Lecce şi o subscripţie publică.

Omor.—Azï diminéţă pe la 11 césurï, un cismar, luându-se la cértă cu amanta luï, Ragazzini Magdalena, femeie pierdută, din gelozie o lovi cu un cuţit în piept şi, omorînd'o, o luă la fugă. Până acum nu se ştie nimic despre el.

Pânea.—La Milan s'a constituit o *societate cooperativă de măcinare şi panificare.* Ideea e fórte bună, şi, precum se vede din modul eï de constituire, societatea va fi fórte folositóre uvrierilor membrï.

Nu vreaŭ să 'ï fac apoteoza aicï, neavênd loc; dar urez ca asemenea ideï, legate strîns cu chestiele sociale *de actualitate*, să nu cadă uşor în uitare.

Italicus.

Spice din ţară

Hoţi prinşi. — Parchetul de Iaşi a prins 8 indivizï din o mare bandă de tâlharï care făcea o mulţime de prădăciunï prin comuna Cepliniţa; în capul bandeï este Ión Ţ.pirig care, împreună cu Vasile Manciuc şi Constantin Gât-gros şi Busuioc, aŭ dat foc cu voinţă la un bordeï de pe moşia Bădenï. Se crede că în curând se va prinde şi restul bandeï. Un jud. instructor e însărcinat cu instruirea afacereï.

Foc.—In nóptea de 15—16 curent, necunoscuţi făcĕtorï de rele aŭ pus foc la o pivă (fabrică de pestav) a d lor Stefan Miculescu şi G. Dobrogeanu depe apa Doftana din comuna Brebu, jud. Prahova, care, fiind isolată de comună, a ars cu desăvêrşire neputênd fi observat focul de nimenï.

Faliment. — Comerciantul Moise Veis-

…nann, din Iaşĭ a fost declarat alaltă ierĭ în stare de falit, ordonându-se tot-odată şi arestarea luĭ.

Tifos.—In urbea Vălenĭ, jud. Prahova, sunt maĭ mulţĭ locuitorĭ bolnavĭ de tifos; medicul plăşeĭ s'a invitat a da ajutorul necesar.

Sinucideri.—Locuitorul Enache Stan Cioban din comuna Tohanĭ judeţul Prahova, s'a sinucis ierĭ diminéţă prin strangulare.

— In ziua de 19 a curenteĭ, pe la ceasurile 6 p. m., s'a găsit spânzurat de un cireş în şanţul vieĭ d luĭ Cosmovici, teritorul Comuneĭ Copou, la Iaşĭ, un individ necunoscut cu numele de Gheorghe şi în vrêstă ca de 60 ani.

— In comuna Păuneştĭ, jud. Vêlcea, locuitorul Petre Vrabie suferind de alienaţie mintală, zilele trecute a cercat a'şĭ tăia gâtul; fiind suprins, n'a putut reuşi; aflăm că în urmă s'ar fi strangulat, din care cauză a şi încetat din viaţă.

— Locuitorul Ion Cordeanu din comuna Priponesti de Jos, judeţul Tutova, în ziua de 10 Iunie curent, s'a spênzurat cu o funie. Din cercetările făcute s'a constatat că el suferea de 3 anĭ de bóla numită roşaţă, care l'a şi determinat să se spênzure.

O fabrică de portelan. — Ziarul „Bomba" zice că s'aŭ primit propunerĭ din partea d lor „Herman Klabund et August Volter" din Germania, prin care solicită a li se ceda un loc din proprietăţile comuneĭ Brăila, spre a construi pe dênsul o fabrică de porţelan, care va purta numele de: *Intâia fabrică română* de sobe şi de *mărfurĭ de porţelan.*

Consiliul comunal a admis propunerea făcută.

Viile.—In judeţul Putna viile promit un an din ceĭ maĭ abondenţĭ róda fiind aşa de multă încât podgoreniĭ zic că de mulţĭ anĭ nu 'şĭ aduc aminte atâta slótă; am dori numaĭ ca uniĭ din proprietariĭ de viĭ, la vênzarea vinuluĭ să nu şicaneze pe cumpărătorĭ, dupĕ cum vedem şicanând astă-zĭ pe un cumpărător din Ungaria care a cumpărat numaĭ din judeţul nostru 5000 de vase, zice „Adevĕrul."

Bandă de tâlhari. — In nóptea de 11—12 Iunie curent, o bandă de tâlharĭ armaţĭ şi călărĭ aŭ torturat şi jefuit pe Ilie Vasilescu din comuna Borduşelele, judeţul Ialomiţa, luându'ĭ prin spargerea uneĭ pivniţe o şubă îmblănită cu sop, o puşcă cu o ţévă, o jachetă cu elastic, maĭ multe înscrise şi 6.000 leĭ în bilete ipotecare.

Prĕdată.—In séra de 19-20 Iuniŭ, necunoscuţĭ făcĕtorĭ de rele aŭ prĕdat pe o vĕduvă din Bacăŭ de tóte lucrurile din casă, luându-ĭ şi 1.400 leĭ pe care 'ĭ avea de la bărbatul eĭ ca zestre pentru fată.

Un om cu sarpe în stomac. — In ziua de 17 Iunie curent, locuitorul Contantin Toma din comuna Perşinarĭ, judeţul Dâmboviţa, care este ajutor de primar, ducêndu-se la câmp pentru sapa porumbuluĭ, s'a culcat dupĕ prânz şi a adormit; în timpul acesta 'ĭ-a intrat un şarpe în gură şi s'a întrodus în stomach. Numitul, lucru de necrezut, umblă cu şarpele într'ênsul. In cele din urmă s'a hotărît să se prezinte la spitalul judeţuluĭ spre a i se da ajutorul medical nesesar.

Pentru mume.—In ziua de 13 Iunie curent, Petrache, copilul locuitoruluĭ Constantin Chiriţă, din comuna Malurile, judeţul Râmnicu Sărat, în etate de un an fiind singur în casă şi ducêndu-se la vatra foculuĭ unde ferbea o căldare cu apă, a căzut acea căldare peste dênsul făcêndu'ĭ maĭ multe arsurĭ grave pe corp, astfel că nu este speranţă a scăpa cu viaţă.

Corespondenţa Telegrafică

(Serviciul particular al „Universuluĭ")

Cât preţuia profesorul Gudden

Münich, 21 Iunie.

Regentul are intenţiune d'a despăgubi, din lista civilă, cu 100,000 mărcĭ pe vĕduva profesoruluĭ Gudden, acel care s'a găsit înecat cu regele Ludovic II.

Un atentat contra ministruluĭ italian din Maroco

Tanger, 21 Iunie

Ministrul italian de aicĭ a fost victima unuĭ atentat. Un negru venit din interiorul Africeĭ a sărit aséră la el cu un pumnal însă n'a reuşit să 'l lovéscă, dupĕ care agresorul, fiind prins de autorităţile marocane a fost crunt bătut cu bicele.

Noul cerc militar la Paris

Paris, 22 Iunie.

Ierĭ s'a inaugurat în prezenţa miniştrilor de resbel (Boulanger) şi de marină (Aube) noul cerc naţional al armateĭ de uscat şi de apă, a căruĭ sediŭ s'a instalat într'un chip pompos în palatul unde maĭ nainte era *Otelul Splendid* pe Avenue de l'Opera. Se plăteşte ca chirie anuală suma de 140.000 francĭ. La acéstă serbare aŭ luat parte 6000 de ofiţerĭ. Muzica a intonat *Marsilieza*, la sosirea şi plecarea miniştrilor carĭ aŭ fost călduros primiţĭ de oficerĭ.

O gróznică explozie

New-York, 22 Iunie.

Fabrica de dinamită *Atlantica*, din New-Jersey, cel maĭ mare stabiliment de acest soiŭ din America, a fost cu desăvîrşire distrusă ierĭ printr'o explosie. S'aŭ aprins 2.500 libre dinamită ce se aflaŭ în magazine şi a aruncat în aer atât magazinele cât şi tot ce se afla în jurul lor. Fabrica a dispărut cu totul. S'aŭ găsit departe în câmp bucăţile a 10 lucrătorĭ. Alţĭ 12 aŭ fost numaĭ răniţĭ dar aşa de greŭ încât sunt pe mórte. Sguduirea s'a simţit la 20 de mile. Pagubele sunt fórte marĭ.

CRONICA BUCURESTEANA

Marţĭ, 24 Iunie.

Pensiunĭ militare.—Oficeriĭ şi asimilaţiĭ rămaşĭ infirmĭ din cauza unuĭ serviciŭ comandat în timp de pace, aŭ drept la o pensiune egală cu solda întrégă (fără accesoriĭ), cuvenită graduluĭ ce aveaŭ în momentul când aŭ dobîndit infirmitatea.

Numaĭ infirmităţile carĭ 'ĭ fac impropriĭ serviciuluĭ militar daŭ dreptul la acéstă pensiune.

Gradele inferióre în aceeaşĭ categorie aŭ drept la pensiunĭ ast-fel:

Sub-oficeriĭ la 360 leĭ pe anĭ;
Caporaliĭ la 300 leĭ pe an;
Soldaţiĭ la 240 leĭ pe an.

Aceia carĭ vor fi dobândit drepturĭ şi la alte pensiunĭ, după decoraţiunile saŭ medaliele acordate, pentru aceste din urmă vor primi pensiunile numaĭ pe jumĕtate.

Aceste pensiunĭ se acordă şi familiilor celor morţĭ din cauza servicielor comandate, şi sunt reversibile asupra vĕduvelor până la mórtea saŭ remăritarea lor, şi asupra copiilor până la majorat, ast fel:

Vĕduveĭ cu unul saŭ maĭ mulţĭ copiĭ, pensiunea întrégă.

Vĕduveĭ, fără copiĭ, jumĕtatea pensiune.

Orfaniĭ când sunt doĭ saŭ maĭ mulţĭ, primesc pensiunea cuvenită tatăluĭ lor; când e un singur orfan, acesta primeşte jumĕtatea pensiuneĭ până la majorat.

In cazul că militarul nu lasă vĕduveĭ nicĭ copiĭ, pensiunea cuvenită se va servi tatăluĭ infirm saŭ mameĭ, fără mijlóce de existenţă.

Dacă militarul lasă vĕduvă fără copiĭ şi părinţĭ fără mijlóce de existenţă, atuncĭ pensiunea se împarte pe din douĕ, între vĕduvă şi părinţĭ.

Numirĭ.—Sunt numiţĭ: d. C. Popescu, sub prefect la judeţul Ilfov, plasa Negoeştĭ; d. Nicolaie M. Perieţieanu, sub-prefect la plasa Sabaru din judeţul Ilfov.

Pentru d. Prefect al Poliţieĭ.—Primim o denunţare amănunţită asupra unor grozave abuzurĭ pe care le-ar face comisarul secţieĭ 36 şi un sub comisar de la secţia 33. Aceştĭ domnĭ, ni se scrie, ar protege pentru banĭ pe nişte hoţĭ şi ar fi organizat un fel de serviciŭ regulat, fie-care în raionul sĕŭ, de buzunărelĭ şi violinţe. Denunţăm faptul d luĭ prefect al Poliţieĭ, care credem ca va lua mĕsurĭ pentru a descoperi adevĕrul. Scrisórea, unde sunt citate anume fapte, o ţinem la dispoziţia d luĭ D. Moruzi.

Mĕsuri igienice. — Consiliul igienic a invitat pe administraţia comuneĭ, ca să dea ordin pentru astuparea cât maĭ grabnică a gropilor de băligar de la Herestrăŭ şi pentru scóterea băligaruluĭ de prin curţĭ. Aflăm că d. prefect a şi dat o ordonanţă într'acest sens.

D'ale parchetuluĭ. — S'a înaintat parchetuluĭ de Ilfov un fost agent din com. Dudeştĭ, jud. Ilfov, şi cu perceptorul din acea comună, pentru că aŭ furat o sumă de 3000 leĭ din baniĭ fiscului.

Examene.—La Azilul Elena Dómna se vor ţine marţĭ examenele de muzică vocală, diminéţa la clasele primare şi dupĕ amiéză la cele normale.

Intrunire.— Ierĭ séră consiliul opoziţieĭ-unite s'a întrunit şi a discutat ce trebue să facă când se vor ţine alegerile comunale: să ia orĭ nu paarte la ele.

Primarul capitaleĭ, d. N. Manolescu, a fost confirmat într'acest post şi ierĭ a depus jurămîntul.

Foc.—Sâmbătă séra pe la césurile şépte trecute a izbucnit focul în baia de la spitalul Militar. Din fericire focul s'a stins repede şi aşa spitalul acesta a scăpat de un noŭ pârjol.

D. căpitan Mănescu, din reg. 1 de geniŭ, a fost însărcinat să ancheteze cum şi ce fel a izbucnit acest foc.

Turbare. — Am anunţat în numĕrul trecut că d. dr. Răuţoĭ a costatat un caz de turbare la un tînĕr de pe strada Fântâneĭ No. 50 şi că acest tînĕr a fost dus la spital. Ni se scrie acum de către un anonim că acel tînĕr se numeşte Dobre Titu, de profesie bărbier; dar că nu a fost apucat de turbare ci de stenos, din care pricină a şi murit. Cum însă d-l anonim nu ne pare, după scrisórea sa, a fi competinte în cunóşterea bólelor, noĭ stăruim a crede cele constatate de d. dr. Răuţoĭ şi publicate de noĭ.

Noutăţi Telegrafice

Constantinopol, 22 Iunie.

Cale indirectă.—Depeşa de la 1 Iunie adresată de Pórtă la Sofia face dojene asupra discursuluĭ prinţuluĭ şi asupra adreseĭ Sobranieĭ.

Demobilizarea armateĭ turceştĭ tot n'a început; trupele părăsesc fruntariile Grecieĭ dar se concentréză din noŭ în alte puncte şi maĭ cu sémă la Kossovo şi la Andrianopol.

Constantinopol, 22 Iunie.

Cale indirectă.— D. de Freycinet a cerut consimţirea Porţiĭ pentru numirea d-luĭ Cambon în locul marchizuluĭ de Noailles la Constantinopol.

Se consideră ca sigur că Pórta va refuza de a consimţi, din cauza funcţiilor ocupate de d. Cambon în Tunis.

Londra, 22 Iunie.

Partizaniĭ d luĭ Gladstone aŭ câştigat până acum nouĕ scaune, iar adversariĭ lor 17.

Foiţa „Universuluĭ"

6

ELENA

Roman original de datine politic-filosofic

DE

DIMITRIE BOLINTINEANU

— Ce bine vorbeşte! strigară uniĭ.

— Vreĭ să espuĭ lucrurile cu parţialitate, zise Elescu. Maĭ întâiŭ voiŭ zice că nu maĭ sunt clase în ţéră, că sunt numaĭ românĭ. Dacă este vorba de clasa privilegiată, eŭ însu'mĭ sunt din acéstă clasă. Acésta 'mĭ dă drept a vorbi aicĭ contra aceĭ clase pe care o numeştĭ nobilă şi îĭ daĭ atâtea nemeritate cualităţĭ.

Incă din timpiĭ colonilor romanĭ, şi în urmă, din timpiĭ celor d'întâiŭ domnĭ românĭ, şi maĭ noĭ, aŭ rĕmas maĭ multe familiĭ istorice. In timpiĭ vechĭ numele familieĭ nu exista, titrurile eraŭ pe viaţă, şi se vede că tot meritul se punea pe acele titrurĭ, căcĭ ele ţineaŭ locul numeluĭ de familie, precum dovedesc hrisobulele vechĭ, titrurile [illegible] trece moştenire la copiĭ căutaŭ a'şĭ câştiga titrurĭ noĭ [illegible] singurĭ prin fapte frumóse, şi pentru acésta puneaŭ atâta preţ pe titrurile lor şi nicĭ de cum pe numele familieĭ. Uniĭ copiĭ ajungeaŭ, alţiĭ piereaŭ în întunerec, rămăind cu hrisobulele familieĭ, şi lăsând locul lor altor ómenĭ noĭ. De aicĭ vine că chiar astăzĭ familiile istorice sunt pe la sate în stare de boerĭ de neam şi unele reduse la condiţiunea de clăcaşĭ.

Diferite faze ale istorieĭ serviră a ucide aceste familiĭ. Domniĭ eĭ inşi şĭ uciseră mulţime de boierĭ; pe urmă veni persecuţia grecilor şi parveniţilor contra familiilor de românĭ. Dorobanţiĭ sub Mateĭ Basarab şi sub următorul acestuia, uciseră aceste familiĭ cu femeile şi copiiĭ lor; pe urmă veni persecuţia fanarioţilor pe la începutul domnieĭ lor, şi puţine familiĭ vechĭ putură scăpa încă de cuţitul saŭ de urgia lor. Ceĭ maĭ mulţĭ, ruinaţĭ, se retraseră în sate, unde uitarea şi întunerecul coborî peste următoriĭ lor. Ceea ce se zice astă-zĭ nobleţă, saŭ mare boerie, este creaţiunea domnieĭ fanarioţilor, necontenit înprospătată cu parveniţĭ. Către acestea ea nu constitue o nobleţe nicĭ dupe regulament, ci o simplă burocraţie ca aceea a turcilor, căcĭ fiiĭ nu moştenesc de la părinţĭ nicĭ rangurile, nicĭ aceleaşĭ privilege.

La aceste vorbe tótă adunarea şi maĭ cu osebire femeile protestară. Din acel moment Elescu murise în spiritul acesteĭ micĭ societăţĭ.

Elescu urmă:

„Nu e destul. De când pieriră boeriĭ românĭ şi de când fură înlocuiţĭ cu parveniţĭ [illegible] româniĭ pierdură spiritul de vitejie şi cu dânsul tóte virtuţile. De atuncĭ [illegible] maĭ mulţĭ banĭ şi maĭ multe concesiĭ pentru streinĭ, demnităţile cele înalte se dară acelora ce promitéŭ a servi maĭ avantagios acea politică mizerabilă a streinuluĭ.

De atuncĭ şi până astă zĭ scurtele generaţiĭ ale boerilor se stinseră şi nicĭ o-dată nicĭ o faptă mare nu se maĭ făcu; nicĭ una din virtuţile ce constitue caracterul claseĭ nobile nu maĭ esistă. Regulamentul nu schimbă nimic în acésta. Acéstă instituţie îşĭ făcuse timpul.

Tótă societatea începu să murmure contra luĭ Elescu, şi, maĭ tare de cât toţĭ, Serescu parvenitul.

— Cine a adus aicĭ pe acest roşu? întrebă principele Iordache.

— Ah! unde te ducĭ găseştĭ de aceştĭ ómenĭ! zicea principesa. Dacă aşĭ fi ştiut, nu aşĭ fi venit.

— Merită să i-se zică a pleca de aicĭ! zicea Serescu. Să atace astfel boeriĭ! trebue să fie nebun!

— Ne-a lovit fórte rĕŭ! zicea postelnicul George.

Dar Elena se apropie de bărbatul sĕŭ şi 'ĭ zise:

— Nu lua lucrul ca ceĭ-l'alţĭ. El însu-şĭ este boer... Ceia ce zice este adevĕrat... Acest june are zece miĭ de galbenĭ venit; un om atât de avut nu póte fi un revoluţionar.

— Are zece miĭ de galbenĭ venit?..... zise el, şi îndreptându se către societate:

— „Eĭ bine! Iată cum îmĭ place să vorbéscă Românul! Are dreptate d. Elescu. Ce tot îmĭ spuneţĭ de nobleţă! Şi noĭ suntem nobilĭ; dar nu ne îngânfăm cu nobleţa... ómeniĭ de spirit şi de inimă caută să cugete ca noĭ. Apoĭ ce mĭ a făcut acéstă nobleţă pentru ţară? Se chiamă că ne cunóştem.

Acest discurs făcu pe toţĭ să se mire; damele rîseră.

— Ce l'a găsit pe postelnicul George să spuie aceste vorbe, care nu sunt ale luĭ? întrebă Şer pe Talamgiu.

— Se vede că nevasta i-a şoptit ce-va la ureche.

— „Domnilor, zise Elena, să decidem a nu maĭ vorbi politică, căcĭ prevĕz că o să ajungem la discuţiunĭ violente care nu sunt ertate adevĕraţilor *nobilĭ*.

Elescu se puse pe un scaun lângă Elena. O oră de întrevedere fuse destul să înţelégă că singura femee ce se afla aicĭ era numaĭ Elena. Către acestea ea era regina societăţeĭ nu numaĭ prin maniere, prin spirit, prin simţimînt, dar încă şi prin frumuseţe.

— Mărturiseşte, domnule, că politica a devenit o bólă în ţara nóstră! îĭ zise Elena.

— Aveţĭ dreptate.

— Nimenĭ nu se maĭ ocupă decât de politică de la miniştri până ţăranĭ. Miniştriĭ fac politică, adunarea face politică; funcţionariĭ fac politică, şi administraţia ţĕreĭ este părăsită. Politica este puntul de plecare chiar al particularilor, orĭ ce faptă este calculată pe o idee politică! literatura cade; nimenĭ nu maĭ citeşte de cât gazete; cărţile de literatură nu se maĭ vînd.

(Va urma)

Paris, 22 Iunie.

Tribunalul a dat astăzĭ sentința sa în afacerea dueluluĭ între d-niĭ Drumond și Meyer. Acest din urmă a fost condamnat la o amendă de 200 leĭ pentru rănire nepremeditată.

Munich, 22 Iunie.

Miniștriĭ nu și-aŭ dat încă demisia, dar se asigură, prin cercurile politice, că cabinetul, în urma hotărîreĭ luate astăzĭ în consiliŭ, va părăsi în curênd afacerile.

Sinuciderea deputatuluĭ Al. Radovicĭ

Am anunțat deja în ediția a doua a numĕruluĭ nostru trecut faptul dramaticeĭ sinuciderĭ a nenorocituluĭ deputat de Tecucĭ.

Al. Radovicĭ a sosit la Giurgiu joĭ, unde venise din capitală, și a descins la otelul Dacia, unde luând o cameră se închise într'ênsa.

Otelierul și servitoriĭ observară că călătorul nu iese de loc din odaie și nu cere niciŭ un serviciŭ. Un servitor merse și se uită prin gaura ușeĭ. El vĕzu că d. Radovicĭ scrie; întrebându'l dacă n'are trebuință de ce-va, acesta 'ĭ rĕspunse că n'are trebuință de nimic.

Otelierul îngrijat și el veni la ușă și declară că a venit o depeșă pentru Al. Radovicĭ.

— Să se păstreze la biuroŭ! rĕspunse acesta tără a deschide ușa.

Atuncĭ, vĕzênd că lucrul nu este tocmaĭ firesc, otelierul denunță faptul poliției. Când polițaiul sosi și rugă să i-se deschiză ușa, declarând cine este, d. Radovicĭ rĕspunse:

— N'am trebuință de poliție!

Polițaiul uitându se prin gaura ușeĭ, vĕzu sânge și imediat chemă pe procuror. Când acest din urmă veni, ușa fu spartă și autoritățile intrară în odaie.

O priveliște îngrozitóre se întâțișă privirilor lor: odaia era plină de sânge, pe icĭ pe colea zăceaŭ bucățĭ de praporă și de piele. D. Al. Radovicĭ era culcat și abia respira. S'a constatat că el și-a tăiat ambele artere de la mâinĭ, și și a dat o o lovitură de cuțit în piept mai jos de inimă. Pântecele îĭ era tăiat în maĭ multe locurĭ și bucățĭ din intestine aruncate pe afară.

Muribundul a fost transportat la spital în agonie.

Pe masa din odaia unde s'a săvêrșit sinuciderea, s'aŭ găsit maĭ multe scrisorĭ. Intre aceste una a fost adresată d-luĭ deputat Epurescu, alta d luĭ primar al Giurgiuluĭ și alta d-luĭ prefect Poteca.

In scrisórea către prefect, reposatul declară că s'a sinucis din cauză că afacerile sale de câțĭ-va anĭ merg fórte rĕŭ, dar că cu tóte astea ar fi avut curagiul de a trăi dacă mórtea nu'ĭ a fi răpit copilele. Aceste fiind mórte, n'are pentru cine să trăiască.

In scrisórea către primar, repausatul îĭ cere iertare că a ales tocmaĭ orașul Giurgiu pentru a'și curma firul vieței.

Medicĭ aŭ constatat pe trupul luĭ Radovicĭ 20 de lovĭturĭ; la 4 jumĕtate s'a deschis ușa în care zăcea nenorocitul deputat, și tocmaĭ la 7½ séra a încetat din viață. La autopsie s'a constatat că sinucisul luase maĭ întâĭ otravă. La rĕposat nu s'aŭ găsit de câțĭ-va leĭ; de asemenea s'a găsit și o crisóre pentru d. primar al Tecucilor,

In acéstă din urmă Radovicĭ declară că nenorocirile din ultimiĭ anĭ îl hotărĕsc a se ucide; cere iertare de la toțĭ deputațiĭ liberalĭ și amicĭĭ seĭ pentru acéstă hotărîre a sa și cere a fi înmormêntat în Giurgiŭ.

Ultima óră

Primim următórea depeșă de la corespondentul nostru particular din Giurgiŭ, cu data de 5 Iuliŭ (s. n.) ora 3 și 30 min. d. a.

Radovicĭ a murit pe drumul de la otel la spital; el a fost înmormêntat azĭ.

D-na Radovicĭ a sosit astă zĭ în Giurgiu și a asistat sdrobită de durere la înmormêntarea soțuluĭ sĕŭ.

De peste munți

Peste comuna *K. Topa* din comit. Bihoruluĭ din Transilvania, s'a descărcat în zilele acestea o furtună violentă. Trăsnetul a omorît doĭ ómenĭ și a rănit greŭ pe un al treilea. O femeie, de spaimă, a fost lovită de apoplexie și muri pe loc. Casa de lângă biserică fu aprinsă de trăsnet. Ceĭ doĭ ómenĭ trăsniți aŭ ars până la óse.

D'ale Armatei

Inaintărĭ.—S'aŭ înaintat la gradul de căpitan în arma infanterieĭ, locotenenții Comșea Bartolomeu din regimentul 21 dorobanțĭ, Vlădescu Octavian din regimentul 21 dorobanțĭ, Golesceanu Vasile din regimentul 8 dorobanțĭ.

S'aŭ înaintat la gradul de locotenent sub-locotenenții Slăvescu Ioan din regimentul 9 dorobanțĭ, Mingarele Dimitrie din regimentul 17 dorobanțĭ, Romanescu Emil din regimentul 25 dorobanțĭ.

* S'a primit în armată, cu gradul de medic de batalion, doctorul George Zoé, actualmente medic stagiar din batalionul de dorobanțĭ Dobrogea.

De tóte și de pretutindenĭ

O crimă îngrozitóre.—Acum câte-va nopțĭ, în pădurea Vincennes, lângă Paris patru-spre-zece vagabonzĭ atacară pe Maria Mucelan, negustóre ambulantă, de vre-o 30 anĭ, care se înturna a casă; o legară, o ultrajară cu o cruzime nespusă, îĭ sparseră pântecele cu lovĭturĭ de pietre, apoĭ îĭ dădură foc la haine.

Diminéța se găsi nenorocita Maria murindă.

S'aŭ arestat 9 dintr'aceĭ ticăloșĭ carĭ mărturisiră crima săvârșită.

Gardiștiĭ abia putură împiedeca populația ca să nu'ĭ omóre.

Un foc mare la Constantinopol.—Capitala turcéscă este celebră prin desele eĭ focurĭ dezastróse. Unul a izbucnit alaltăieriĭ în suburbia Reschitase și, ajutat de un vênt puternic, a distrus repede 60 case de lemn.

Sunt 15 victime.

Vĕduva luĭ Meyerbeer.—Dómna Meyerbeer, vĕduva celebruluĭ compozitor a murit la 16 iunie la Wiesbaden.

Era de 82 anĭ.

Năravurĭ chinezesci. — Impĕratul Chineĭ a făcut un pelerinagiu în luna Aprilie anul curent la mormintele familieĭ imperiale, întovărășit de o excortă de 20.000 persóne. Fiul Ceruluĭ a călătorit într'un palanchin dus de șaĭ-spre zece oamenĭ, toțĭ de aceiaș vêrstă și înălțime; părețiĭ palanchinuluĭ eraŭ cu geamurĭ, astfel că tênĕrul suveran putea să fie fórte bine vĕzut. Printre personagele suiteĭ sale se aflaŭ ceĭ 13 președinți aĭ celor 13 ministere, cari singurĭ erau autorizați a fi purtați în scaunele lor. Escorta particulară a împĕratuluĭ se compunea din cincĭ zecĭ de cavalerĭ cari mergeaŭ înaintea și în urma palachinuluĭ imperial. Eșind din palat, cortegiul porni pe un drum pregătit de maĭ nainte pentru acéstă împrejurare. După cum e obiceiul în China, poporul era oprit de a fi pe strade în momentul trecereĭ împĕratuluĭ: dar pentru a'și satisface curiositatea, locuitoriĭ Pekinguluĭ făcură găurĭ în zidurile caselor lor în scopul de a vedea pe fiul ceruluĭ și pe împĕrătésa regentă. Când acéstă mare procesiune ieși afară din oraș, ordinul fu și maĭ strașnic: Se dete voie țĕranilor de a asista la trecerea cortegiuluĭ, dar la 20 metri depărtare și stând în genuchi.

Consiliŭ practic

O repede suprimare a transpirăreĭ aduce o mare vătămare sănătățeĭ. Insă, atuncĭ, când după o preumblare, o alergare, rufele ne sunt umezĭ de sudóre, trebue să le schimbăm imediat, după ce ne vom fi șters bine pielea. Acésta va înlătura unora o răcélă; altora colicĭ, diaree; altora nevralgiĭ; altora iritațiĭ maĭ mult saŭ maĭ puțin grave ale căilor digestive și respiratoriĭ.

ILUSTRAȚIA NOASTRA

Alexandru Radovicĭ, al căruĭ portret îl dam pe pagina întâia, s'a născut în județul Tecuciŭ și era în vĕrstă de peste cincizecĭ de anĭ. Cultivator de pământ în comuna Buciumenĭ, plasa Nicorești, județul Tecuciŭ, Al. Radovicĭ izbuti în scurtă vreme a-și mări averea. El era un om bun, harnic și iubit de țĕranĭ.— Liberal convins, a făcut parte din consiliul județian de Tecuciŭ și apoĭ a fost ales deputat.

Cauzele care aŭ făcut pe nenorocitul deputat să-și puie capĕt zilelor într'un chip atât de crud sunt gróznicele durerĭ de familie: în scurt timp, el și-a pierdut maĭ maĭ mulțĭ copiĭ; fete marĭ, pe cariĭ iubea până la nebunie și a căror fericire era întréga țintă a vieței sale.

Adîncă trebuie să fi fost durerea care a făcut pe un om deja bĕtrân ca Al. Radovicĭ, încongiurat de altfel de multe simpatiĭ, să 'și taie firul vieței cu atâta cruzime!

Noutăți Hazliĭ

Intre doĭ părințĭ de familie. — Lunĭ, mărit pe fiica mea; am promis 20,000 fr. zestre ginerelui meŭ, și n'am decât pe jumĕtate; împrumută-mĕ tu cu restul.

— N'am.

— Atuncĭ ce este de făcut?

— Știŭ eŭ un mijloc; chiamă într'o zi pe ginerele tĕŭ, îmbată-l bine și pe urmă numĕră cele zece miĭ francĭ pe care zicĭ că le aĭ în fața uneĭ oglinzĭ, prin reflectul oglinziĭ cu aceștia facĭ 20,000 fr.

— M'am gândit la acésta.... dar....

— Dar ce?

— Din pĕcate n'am decât cele zece miĭ francĭ din oglindă.

Ultime Sciri

București, 24 Iunie.

Expoziția Cooperatorilor, ce se va ține anul acesta la Craiova, se va deschide la 15 septembre.

Ceĭ ce doresc să ia parte la dênsa trebue să facă o cerere formală d luĭ D. C. Butculescu, strada Clemenței No. 11, București, spunênd câțĭ a nume metri pătrațĭ le trebuesc. Cererile se pot face până la 15 iulie.

*

D. Dem. Ghica, președintele Senatuluĭ, s'a dus la Sinaia.

*

In curînd mitropolitul primat va pleca la Calimănești.

*

D. I. C. Brătianu trebue să soséscă azĭ de la Florica.

*

Duminică pe strada Carol I un câine turbat a mușcat pe o femeie, ce a fost dusă îndată la spitalul Brâncovenesc.

*

Din Galațĭ aŭ plecat la d. Pasteur 3 mușcațĭ de un câine turbat.

*

Sâmbătă se vor împărți la primărie premiĭ la băieții și fetele din școlele primare. Aceste premiĭ vor consta din cărțĭ și stofe de îmbrăcăminte.

*

Guvernul a plătit primărieĭ suma de 203 miĭ leĭ datorită din 1872 până în 1886 pe impozite.

*

In ședința din urmă consiliul comunal, discutând noa lege electorală comunală, a admis că venitul fonciar, orĭ-cât de mic, îndreptățește înscrierea în colegiul al II.

Cetățeniĭ să știe asta!

*

Ierĭ s'a început la trib. Ilfov secția I procesul d-luĭ Aristid Economu, fostul casier al Creditului Funciar Urban, pentru abuz de încredere în paguba Creditului și al d-lor. E. Bozianu și Teișanu, întâiul ex-comtabil la Credit și director al Bănceĭ „Prevederea“ și al doilea casier al „Prevederei“ acuzați de tăinuire.

Deszbaterile urmézĭ și azĭ.

Când se vor sfîrși vom da amănunte asupră le.

Ultima óră

Londra, 23 Iunie.

Se comunică din Berlin ziaruluĭ „Daily News“ că d. de Giers va amâna călătoria sa în occident până după alegerile englezești, căcĭ resultatul acestor alegerĭ ar putea avea o mare influență asupra politicei ruseștĭ în Orient.

Din cauza sĕrbătóreĭ de azĭ ziarul va apare joĭ diminéță.

Se caută la tipografia „Universului“ un rotar carele să fost în acest serviciŭ cu un salariŭ de 60 leĭ pe lună.

Foița „Universului“

154

DRAMELE VIEȚEI

Miliónele Domnuluĭ Joramie

PARTEA A DOUA

Opera Rĕuluĭ

XV

Ziua amintirilor.

Mourillon și Lucian ieșiră de după perdea.

— Bravo, bravo! strigă bĕtrânul, scena a fost superbă; emoția, duioșia, suprinderea, exclamările, lăcrămile, n'a lipsit nimic.

— Ah! eraț acolo, ascunșĭ, zise Mietta, trebuia să bănuesc asta.

Adresându-se apoĭ către bĕtrân, ea urmă zîmbind:

— Ah! tată Mourillon, nu voiŭ uita niciŭ o dată că aĭ fost actor în tinerețe.

— Și maĭ târziŭ saltimbanc, adăogă bătrânul.

XVI

Scene intime

Un sunet de clopoțel vesti că venise momentul d'a se duce în sufragerie pentru dejun.

— Domnilor, zise dómna Ramel adresându-se către Mourillon și Lucian, n'aveț să vĕ maĭ ocupați de Deniza, este a mea Dacă sosiț înaintea nóstră în sufragerie, vĕ rog să tăceț.

— N'aĭ grijă, Mietto, rĕspunse bĕtrânul, țin să mĕ bucur de tóte surprinderile.

Dómna Ramel luă pe Denisa în odaia sa. Iĭ scóse manteluța, boneta, și se apucă să'ĭ drégă pieptănătura.

— Aĭ un pĕr fórte frumos, Deniso.

— Nu așa de frumos ca al d-tale.

— Așa dar ție 'ți place pĕrul blond.

— Da, mult, pentru că d-ta eștĭ blondă.

— Iacă un rĕspuns minunat și care'mĭ face plăcere, Deniso, nu atât din cauza complimentuluĭ ce'mĭ facĭ, dar pentru că 'mĭ dovedește că aĭ spirit.

Ah! acum îți șéde fórte bine. Uite-te în oglindă.

— Oh! făcu Denisa, pare că n'aș maĭ fi eŭ.

Dómna Ramel începu să rîdă.

— Aș vroi să te îmbracĭ cu altă rochie, zise ea; dar, azĭ, costumul acesta ți-se potrivește; va face efect. Avem să mergem la masă, trebue să'ți fie fóme?

— Nu, dómnă nu mĭ-e fóme. Inima mĭ-e plină de tot felul de bucuriĭ... Probabil de aceea nu am poftă de mâncare.

— Veĭ mânca însă puțin, vino....

Contele, George, Mourillon și Lucian eraŭ în sufragerie, când dómna Ramel intră ținênd pe Denisa de mână.

— Domnilor, zise ea, adresându-se către tatăl și către bărbatul eĭ, sunt fericită să vĕ prezint pe domnișóra Deniza Morel.

Contele, care se așezase deja la masă, se sculă repede și se apropie de Deniza, care se înclinase cu respect. O luă de mână, o sili să ridice capul, apoĭ, după ce o privi cu luare aminte, în tăcere, o sărută pe frunte.

— Deniso Morel, zise el cu bună-voință, ne-aĭ făcut să te așteptăm mult; în sfârșit aĭ venit. Fiĭ bine-venită, Deniso, e un loc pentru tine în casa nóstră.

Apoĭ întorcêndu-se către ceĭ-l'alțĭ adăogă:

— Incă un copil în familia nóstră.

— Oh! domnule conte, făcu Lucian cu recunoștință.

— Dragă Luciene, rĕspunse d. de Soleure, sora-ta nu póte fi socotită aicĭ ca o străină; ea a fost la Vignotte sora feteĭ mele, va fi aicĭ tovarășa și prietena eĭ; Deniza are aceleași drepturĭ ca și tine la afecția nóstră.

— Prea bine! prea bine! aprobă Mourillon ștergêndu-și pe furiș o lacrimă.

— Tată dragă, zise dómna Ramel, Deniza 'și va avea odaia lângă a mea.

— Da, fiica mea, dacă însă bărbatul tĕŭ se învoiește.

— Oh! rĕspunse George, tot ce vrea Mietta, vreaŭ și eŭ.

— Intr'acest caz, dragul meŭ, vreaŭ să săruțĭ pe Deniza.

— Și mĕ grăbesc să mĕ supun.

(Va urma) *Emile Richebourg.*

Foiţa „Universului„

36

DISCIPLINA

XVII

Ea se sculă, se aşeză în faţa oglinzeĭ şi 'şĭ scóse pieptenele. Şi pĕrul eĭ negru se desfăcu, căzêndu-ĭ pe spate până la călcâie.

— Eĭ, zise ea, fă-mĭ serviciul d'a lua prosopul acesta şi d'a 'mĭ şterge pĕrul cu el.

Guy luă în mână bogatul pĕr, îl şterse, îl uscă: ridicându-l, el zăria céfa eĭ albă cu contururĭ pure, tăiate de dalta unuĭ sculptor genial, îĭ zăria gâtul şi prin căscătura amazoneĭ, aĭ căreia întâĭ nasturĭ eraŭ descuiaţĭ, un început din corpul eĭ admirabil; o mare turburare 'l cuprinsese, mâinile 'ĭ tremuraŭ, emoţia 'ĭ paraliza glasul; Clara închidea ochiĭ, împărtăşia turburarea acésta şi se lăsa în voia eĭ; încet ea se plecă asupra luĭ, el simţi pe pieptul sĕŭ bătăile inimeĭ eĭ.

Şi ea se găsi în faţa luĭ, ochĭ în ochĭ. Iĭ puse mâinile pe umerĭ şi învălindu-l într'o privire bétă de patimă, îĭ zise cu un glas surd ce 'ĭ tremura în gât:

— Nu înţelegĭ, nu înţelegĭ óre că te iubesc, că sunt nebună, că la nimic nu ţiŭ mai mult pe lume decât la d-ta, la d-ta!...

Şi de o dată apucându-l de după cap şi atrăgêndu l spre dênsa, îl sărută pe buze şi 'ĭ strigă:

— Te iubesc!... Te iubesc!... Te ador!...

Résuflarea eĭ înfocată înflăcără pe Guy şi el îşĭ perdu mintea sub arsura sărutăreĭ eĭ!

XVIII

Când sosi cupeul şi când trebui să se zmulgă din îmbrăţişărĭ nebune, Clara se aruncă din noŭ în braţele luĭ Guy.

Ah! strigă ea, deja să recad pe pământ!... Orĭ-cum!... Măcar de n'aş avea decât acest cés de fericire în viaţă, el va străluci cu atâta putere în tótă existenţa mea încât tóte zilele mele vor fi luminate. Am iubit... am trăit... Ce 'mĭ pasă acum de nenorocirile ce mĕ vor putea atinge? Mĕ voiŭ refugia în amintirea acesteĭ scurte beţiĭ ca să fiŭ consolată! Spune-mĭ totuşi, iubitul meŭ, stăpânul meŭ, dumnezeul meŭ!... Spune-mĭ că voiŭ maĭ întâlni acest vis de un cés, că fericirea acésta va fi urmată de altele. Spune-mĭ că mĕ iubeştĭ, că mĕ veĭ maĭ iubi, că mĕ veĭ iubi tot-d'auna!...

O lovitură discretă la uşă scăpă pe d. de Touhars de necesitatea urîtă d'a spune o minciună; căcĭ revenindu-şĭ în fire din rătăcirea sa, el se gândia deja la enormitatea greşaleĭ ce făcuse.

Groomul venia să vestéscă pe comandant că trăsura venise.

— Bine, înşauă mĭ calul, rĕspunse el fără să deschidă uşa.

Haidem, încă o sărutare, zise Clara atârnându-se de gâtul luĭ şi viaţa să ne readucă pe pământ apoĭ... De ce nu putem muri într'aceste césurĭ de uitare.

Eĭ se coborîră, ea palidă şi obosită, el posomorît. El o aşeză în trăsură, se sui pe cal, plecă repede şi trecu mult înaintea cupeuluĭ. Avea trebuinţă să alerge, să se ameţéscă prin mişcare, şi vîntul ce 'ĭ biciuia obrajiĭ 'ĭ răcoria capul sĕŭ înflăcărat; simţia maĭ ales o mare dorinţă d'a fugi de femeea asta şi d'a fi singur.

— Eĭ bine, zise Ernest încetişor vizituluĭ, îndată ce d. de Touhars nu se maĭ vĕzu, ce 'ţĭ spuneam eŭ, că era a próape să se întîmple?... Eĭ bine!... s'a şi întîmplat!...

— Ce?

— Cuconiţa locotenentuluĭ şĭ a ajuns scopurile... Încăpăţînată, prinţesa... De! ce?... Ea 'l vroia, pe stăpânul!... Nu e cea d'întâiŭ, nu 'ĭ aşa?... Eĭ! iacă unul care ştie să trăiască!... şi are un noroc!... Tóte!... Tóte!..... N'are decât să 'şĭ arunce batista, sultanul! şi e gata!... Şi a scos duzinĭ întregĭ de batiste!... Ah! el face să mérgă fabricele de batiste, zĕŭ!

— Facĭ rĕŭ de vorbeştĭ pe bănuieli! zise Francisc. E lucru grav ceea ce spuĭ tu. Se póte să te coste mult pentru că 'ţĭ calomniezĭ stăpînul!

— Calomniez?... Bănuieli!... Oh! oh! oh!... rĕspunse Ernest; pare că atuncĭ când m'am dus să spun că cupeul era la uşă, n'am ascultat convorbirea maĭ nainte d'a bate la uşă!... Cuconiţa 'ĭ zicea, cu un glas care nu mĕ amăgeşte pe mine, cu marea mea experienţă de viaţă: „Mé iubeştĭ, mĕ veĭ iubi tot-d'auna!... Acésta zi de fericire va fi urmată de altele!“ Lacoma!... Şi crezĭ că aşa lucrurĭ se spun unuĭ bărbat care ţĭ e tată!...

— Dacă e adevĕrat, conchise Francisc, nu 'ĭ lucru curat! Dar nu mĕ priveşte pe mine. Sunt pe capră ca să mân caiĭ şi nu ca să mĕ amestec în trebile stăpânilor. Lasă-mĕ în pace cu palavrele tale!...

Dómna de Arnoisis, fórte îngrijată când vĕzuse izbucnind furtuna şi pe Clara neînturnându-se, trimisese pe Toneta să se informeze la comandant, şi baba ajunsese tocmaĭ în momentul când Ernest se dusese să ia trăsura. Aşa că, îndată ce auzi cupeul oprindu se la pórtă, marchiza se repezi înaintea nepóteĭ sale. Vĕzêndu-ĭ palórea şi alteraţia figureĭ, crezu că i-se întêmplase ce-va grav, şi luând'o în braţe o întrebă fórte mişcată:

— Ce aĭ, Claro? ţi s'a întîmplat vreun accident, aĭ căzut de pe cal, ce?... Nu te teme să mĕ speriĭ!... Maĭ bine vreaŭ să ştiŭ!... Unde sufeĭ?... Eştĭ rănită?

(Va urma)

CASA DE SCHIMB

TOMA ŢACIU

No. 4. Strada Lipscani, No. 4.

In noul Palat Dacia-România

Pe ţiua de 21 Iuniŭ 1886.

	Cumpĕr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile	96 —	96 1/2
5% Rentă Rom. perpetuă.	92 1/2	93 1/2
6% Obligaţiĭ de Stat	87 —	88 —
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale	77	7 —
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	215 —	225 —
5% Scr. funciare Rurale.	85 3/4	86 1/2
7% „ „ „	102 —	102 3/4
6% „ „ Urbane.	82 —	82 1/2
6% „ „ „	90 —	91 —
7% „ „ „	98 —	99 —
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	31 —	35 —
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 500 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D. R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naţionale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ	— —	— —
Acţ. Banca Prevederea	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint	14 3/4	15 1/4
„ „ Bilete bancă.	14 3/4	14 1/4
Florinĭ Wal. Austr.	2 00	2 03
Mărcĭ germane	1 23	1 25
Bancnote francese	99 1/2	100 1/2
Ruble de hârtie	2 45	2 50

Pudra Minunata Recomandăm fórte mult cititórelor nóstre acéstă nouă pudră, atât pentru eftinătatea eĭ cât şi pentru calităţile sale eminaminte igienice. Ea este invisibilă şi de o fineţă fără sémăn şi posedă unul din cele maĭ plăcute mirosurĭ, adică al trandafiruluĭ. Intrebuinţând acéstă pudră, pielea devine ca prin farmec de o albéţă de marmură şi preservă încreţiturile dând pieleĭ o frumuseţe constantă. Tóte acele dómne care doresc a 'şĭ păstra sănătatea şi frumuseţea să cumpere **pudra** minunată. O cutie pudră albă saŭ rosă leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia ziaruluĭ „Universul“ str. Brezoianu No. 19 în dosul teatruluĭ Naţional, Bucurescĭ.

Praf de dinţĭ igienic preparat cu magnesie şi chinină. Acest praf de dinţĭ nu numaĭ că preservă dinţiĭ dar îĭ face albĭ întărind în acelaş timp gingiile şi curăţind suflarea. Impedică ca să se formeze piatra, şi dacă s'a format deja o face să piară. Calităţile antidistrugĕtóre ale acestuĭ praf sunt în stare să întârzie căderea dinţilor, şi să neutralizeze mirosul neplăcut al gureĭ; apoĭ maĭ dă gureĭ o frăgezime particulară, şi, fără a strica smaltul, face dinţiĭ albĭ ca fildeş.

Preţul uneĭ cutiĭ leĭ 1.60.

Se vinde numaĭ la Administraţia ziaruluĭ „Universul“ strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional, Bucurescĭ.

GLORIA ROMANIEI

Cea maĭ bună hârtie de ţigarete, şi adevĕrată

PRODUCTIUNE FRANCESA

A CASEI I. SABATOU (PARIS)

(Sistem brevetat)

Care, în urma analiselor făcute la *Paris* şi *Bucuresci* s'a constatat că e una din cele maĭ bune.

☞ Atragem atenţiunea fumătoruluĭ, atât asupra calităţiĭ cât şi asupra moduluĭ practic cu care se *detaşéză foiţa din caet fără a o atinge.*

☞ A se observa pe fie-care foiţă numele I. Sabatou.

Depoul general la d-nul A. KEPICH

şi de vîndare la debitele de tutun.

Fleur du bouquet de Noce pentru înfrumuseţarea peliţeĭ; frumuseţea şi juneţea eternă. Acéstă preparaţie e alésă, dă imediat chiar la prima întrebuinţare o moliciune delicată, o albéţă de marmură, înfăţişarea şi parfumul crinuluĭ şi al roseĭ, figureĭ, braţelor, gîtuluĭ şi mâinelor; înlătură petele de roşéţă şi de sóre, şi tóte nefrumuseţele peliţeĭ, redă feţeĭ brune, arse de sóre, culórea primitivă. Miracol de frumuseţe, peliţă încântătóre, isvor de juneţe. Flaconul Leĭ 5.

Se vinde numaĭ la Administraţia ziaruluĭ „Universul“ strada Brezoianu Nu 19 în dosul Teatruluĭ Naţional, Bucurescĭ.

Avis

Amatorilor de Tipografie.

De vênzare o tipografie **complectă** cu litere de text, linii de alamă şi alte materiale noĭ, având o presă de mână în *perfectă bună stare.* Acest atelier póte tipări formatul No. 6 şi se vinde cu preţul de leĭ 3400 plătibilĭ în rate *serios garantate.*

A se adresa la Administr. „Universului“ sub iniţialele A. G. 24-9

De vênzare via **Délu Cernăteşti,** valea Călugăréscă, fostă a d-luĭ Cacip. Se póte vinde cu saŭ fără rodul din anul acesta. A se adresa la d. Naie Popescu str. Occidentuluĭ 24, Bucureşti. 3-3

Noua descoperire spre a ne plumbui singurĭ dinţiĭ şi a împedica uşor şi repede stricarea lor.

Preţul leĭ 1.50.

Se vinde numaĭ la Administraţia ziaruluĭ „Universul“ strada Brezoianu No 19 în dosul Teatruluĭ Naţional, Bucurescĭ.

Minune! Minune! Minune!

Multe fură până aĭ lichidile şi prafurile inventate cu scopul de a omorî păduchiĭ de lemn (plosniţe), puricĭ şi alte insecte, dar între tóte nu fu nicĭ una care să ucidă cu totul aceste nesuferite insecte. Cu noul şi infailibilul praf ce noĭ presentăm publiculuĭ, tóte insectele ca păduchi de lemn, pureci, muscele şi altele, mor la cea d'întâĭ întrebuinţare. Acest praf curăţă asemenea capul de păduchĭ şi apără animalele domestice şi plantele, atât de insectele ce le supără cât şi de bólele ce ele produc. Efect garantat flac. banĭ 75.

Se vinde numaĭ la Administraţia ziaruluĭ „Universul“, str. Brezoianu No. 19, în dosul teatruluĭ Naţional, Bucurescĭ.

Suflătóre de cauciuc necesare spre a obţine maĭ bine efectul cu praful pentru distrugerea păduchilor de lemn, (plosniţe) puricilor, etc. Bucata leĭ 1.25.

Se vinde numaĭ la Administrţia ziarluĭ „Universul“ Calea Dorobanţilor No 8, în dosul Epscopieĭ, Bucurescĭ.

ANUNCIŬ

Biletele de la Loteria Ateneuluĭ No. 411.211, 428.736, 314.602, 240.309, 218.305, 221.771, 250.595, 175.918 şi 140.701 pierzându le sunt rugaţĭ aceĭ ce le vor fi găsit să le aducă la subsemnatul.

Alexandru Bergeru.

Calfă rotar strada Clopotaru No. 12.

Inserţiĭ şi reclame

Un negustor care nu plăteşte léfa slugilor

Domnule redactor,

De la un timp încóce d nu G. Ionescu Buzdrună se judecă aprópe cu toţĭ băeţi care l'aŭ servit. Vineri la 20 corent s'a judecat cu lucrătorul sĕŭ Ionică Zolofinoiu pentru suma de 540 frc. ce acest lucrător avea să maĭ priméscă. D. Buzdrună jură că i-ar fi plătit tot dreptul sĕŭ. Decĭ dacă d-sa a jurat pentru o sumă aşa mică, ce n'ar face pentru sume maĭ marĭ! Acest jurământ nu este întâiul.

Z.

Premiata pudră „Excelsior“ e o pudră invisibilă, de o fineţă nespusă, care pe lângă că are *parfumul cel maĭ suav,* şi că nu conţine nicĭ o materie *vătămĕtóre,* are proprietatea infailibilă de a face pielea de o albéţă şi de o frăgezime extraordinară. Ea preservă contra încreţiturilor şi face să dispară petele, dând peleĭ o frumuseţe constantă. Putem asigura c pudra „Excelsior“ e superióră orĭ-căreĭ pudre cunoscute până acum. Cutia leĭ 2.

Se vinde numaĭ la Administraţia ziaruluĭ „Universul,“ Strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional, Bucurescĭ.

Pămătufurĭ (puf) pentru pudrâ de la 35 banĭ la 1 leŭ bucata.

Se vinde numaĭ la Administraţia ziaruluĭ „Universul,“ Strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional, Bucurescĭ.

Glicerina cristalisată şi parfumată cu mirosul trandafir spre a îndulci pielea. Se recomandă întrebuinţarea maĭ ales dómnelor, după ce şi-aŭ spălat mâinile; neutralisézăacţiunea caustică a săpunuluĭ asupra pieleĭ delicate şi o menţine móle şi fragedă.

Borcanul Leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia ziaruluĭ „Universul,“ Strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional, Bucurescĭ.

Tinctura igienica (cosmetic). Cel maĭ comod şi maĭ simplu cosmetic cunoscut până acum spre a văpsi la moment pĕrul şi barba în castaniŭ, blond şi negru perfect, e de sigur *cosmeticul miraculos.* Nu pătează pelea nicĭ rufele. Se întrebuinţéză ca un simplu cosmetic de tualetă; nu trebue spălătură. El e cu drept preferit tuturor celor-l-alte tincturĭ, având în vedere comoditatea şi efectul garantat.

Orĭ ce bucată pentru 5 luni cu instrucţiune leĭ 5,

Se vinde numaĭ la Administraţia ziaruluĭ „Universul“ strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional Bucurescĭ.

Editura Tipografiei „Universul“ Luigi Cazzavillan, Strada Brezoianu, No. 19.—Bucurescĭ. Girant: *George Minculescu*

ANUL III.—No. 552. 5 Bani în Capitală—10 Bani în Provincie Luni 30 Iuniŭ, Marţĭ, 1 Iuliŭ (12—13 Iuliŭ) 1886.

ROMANIA BIBLIOTECA CENTRALĂ

UNIVERSUL

FOAIA POLITICA ILUSTRATA

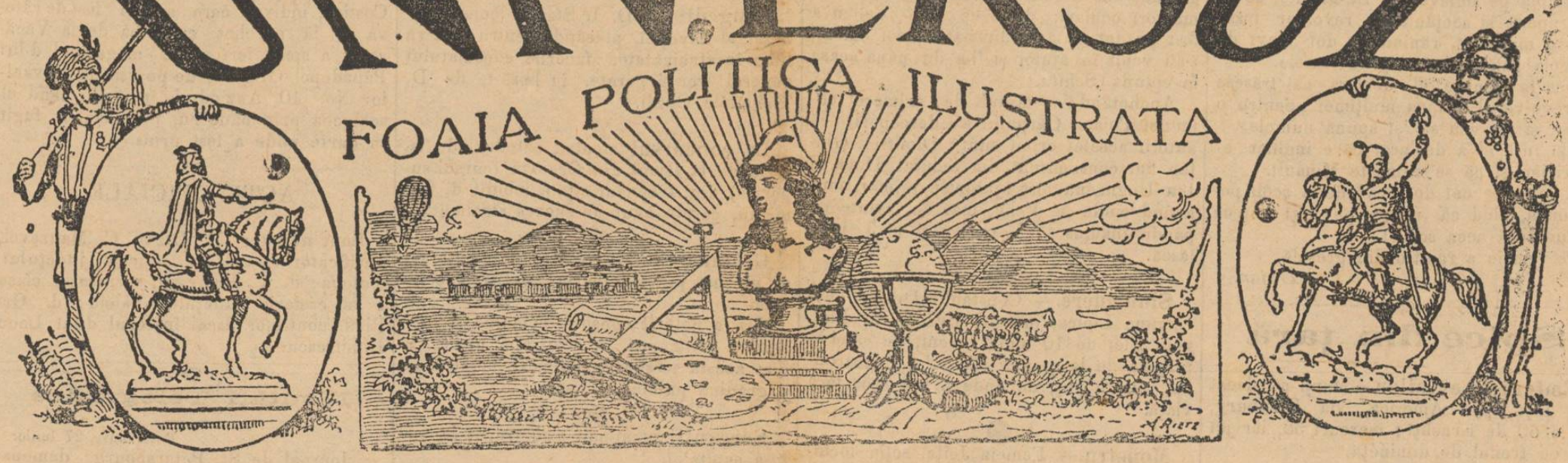

ABONAMENTE PENTRU CAPITALA:
Pe un an - - - - Leĭ 18
Pe şése luni - - - „ 9
Pe treĭ luniĭ - - - „ 4.50
Pe 1 lună - - - - „ 1.50

Apare în tóte ḑilele de lucru la 7 ore diminéṭa.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:
STRADA BREZOIANU. No, 19. BUCUREŞCI.

ABONAMENTE PENTRU JUDEŢE:
Pe un an - - - - Leĭ 18
Pe şése luniĭ - - - „ 9
Pe treĭ luniĭ - - - „ 4.50
Pe 1 lună - - - - „ 1 50

Bucurescĭ 29 Iunie 1886

FUM...

Ştirile care ne vin din străinătate par a prezice, cu mare probabilitate, evenimentele cele maĭ grave.

Chestia orientuluĭ e în ajun de a se redeschide cu o violinţă póte maĭ mare decât la 1876.

Sunt multe indiciĭ care par a arĕta că anul acesta saŭ anul viitor charta Europeĭ va fi revoluţionată cu totul.

Se ştie impresia ce a produs în Europa resvrătitórea atitudine a Bulgarieĭ, al căreĭ prinţ, în mesagiul de deschidere a adunăriĭ naţionale, a lăsat a se înţelege multe.

Netăgăduit că Bulgaria, sfătuită nu se ştie de cine, caută să 'şĭ declare independinţa.

Ea refuză de a se supune clauzeĭ care făcea din Rumelia şi Turcia o singură unitate vamală.

Rusia pe de o parte prin agenţiĭ sĕĭ agită ţara, ar pe d'alta protestéză în contra încălcărilor tratatelor.

***

Apoĭ ea, care tocmaĭ strigă cu maĭ mult zgomot, calcă tratatul de Berlin prin luarea oraşuluĭ Batum a calităţiĭ de piaţă liberă.

Ea—care „susţine legalitatea“ —face act de domnitóre în Bulgaria arestând prin poliţia sa, pe teritorul principatuluĭ, un căpitan Kuminsky.

Procedarea acésta face un sgomot destul de mare.

In peninsula Balkanilor, la sud, Greciĭ sunt gata să profite de cea maĭ mică încurcătură ca să atace imperiul otoman; Montenegrul d'asemene. Şi Turcia, şi Grecia, şi Montenegrul sunt armate pentru rĕzboiŭ. Intru cât priveşte Serbia, o depeşă sositā a sĕră zice că se va face acolo, aprópe de graniţele de sud, o concentrare de trupe maĭ mare ca de obiceiŭ, având de scop executarea de manevre, la carĭ va lua parte şi prima clasă de rezervă, care va fi chemată pentru acésta. Noĭ credem că pretextul cu manevrele este prea naiv spre a nu se ghici îndată că Serbia se pregăteşte de evenimente serióse.

***

Pe de o parte, Anglia contra Rusieĭ în Azia; d'alta Rusia cu Turcia şi tóte popórele din peninsulă în contra Turcieĭ.

Imperiul otoman e aprópe de sfîrşitul sĕŭ.

Atât de complicate sunt lucrurile, în cât nu diplomaţia le va putea descurca prin procedeurile eĭ platonice. Din tóte părţile iese fum şi o scânteie trebue numaĭ — scânteie care prin grija mărinimóseĭ Rusiĭ va isbucni—pentru ca tot orientul să fie în flacărĭ.

***

Acéstă situaţie trebuie să ne îngrijéscă şi pe noĭ.

Se zice că Rusia ar fi cerut învoirea de a trece oştirĭ prin teritoriul nostru.

Regimente ruseştĭ, multe, se concentréză în Basarabia.

Cercurile nóstre politice încep a se îngriji. Consiliĭ de miniştri şi consiliĭ militare se ţin la Sinaia pentru a se aviza la mĕsurile de luat pentru ca evenimentele să nu ne găséscă nepregătiţi. Se vorbeşte deja de concentrarea la Galaţĭ a corpuluĭ III de armată.

***

In afară de peninsulă, iarăşĭ lucrurile nu staŭ prea bine.

In Egipt se vĕd scânteĭ; Francia se arméză ca pentru rĕzboĭ şi are în capul armateĭ pe unul din ceĭ maĭ buniĭ miniştri de rĕzboiŭ care a fost, d. Boulanger, care e partizanul revanşeĭ contra Germanieĭ.

Acésta din urmă strigă şi începe a se îngriji.

In Anglia, respingerea biluluĭ póte aprinde o revoluţie în Irlanda.

In sfîrşit, nu pare că ar fi acum timpul ca să dormim liniştiţĭ.

Evenimentele ce fierb vor pune póte—de nu vor fi înţelepţĭ şi prevĕzĕtorĭ—întregimea şi situaţia Românieĭ în primejdie.

Ne temem să nu se adeveréscă proverbul care zice că: „nu e fum fără foc!“

D. N. Manolescu, noul primar al Bucureştilor.—(Vezĭ pag. 3).

DIN PARIS

(Corespon. particol. a „Universuluĭ“)

24 Iunie.

Supratax㠄 asupra cerealelor. —Azĭ, la cameră, Rouvier a ţinut un discurs fórte savant şi fórte meşteşugit în potriva proiectuluĭ de supratax㠄 a cerealelor. In discursul sĕŭ, Rouvier a dovedit că acéstă supratax㠄 e un manegiŭ al monarhiştilor contra republiceĭ, şi a adăogat că republicaniĭ nu trebue să se lase a fi amăgiţĭ de folósele mincinóse cu care se încércă a le lua ochiĭ apărătoriĭ supratax㠄 eĭ.

Discursul luĭ Rouvier care a ţinut două césurĭ, de la 5 până la 7, a mâniat tare pe monarhiştĭ, şi tóte ziarele monarhiste de séră îl înjură cum le vine la gură; ceea ce dovedeşte şi maĭ mult că el a avut dreptate.

E aprópe sigur însă că Camera va vota luarea în consideraţie a proiectuluĭ de lege şi va trece la discuţia pe articole.

Expozitia din 1889. — Senatul a aprobat şi dênsul legea pentru expoziţia universală din 1889.

In curînd se vor începe lucrările pentru facerea localuluĭ expoziţieĭ.

Se asigură că Lockroy a propus azĭ în consiliul de miniştrĭ numirea luĭ Christophle ca director financiar, a luĭ Alghand ca director tecnic şi a luĭ Berger ca director administrativ al Expoşiţieĭ.

Contesa de Paris, însănătoşindu-i-se copila, a plecat şi ea din Francia. Lucrul acesta a dat ocazie monarhiştilor, carĭ precum ştiţĭ aŭ hotărît să încépă o campanie antirepublicană, să maĭ intercaleze prin articolele lor câte-va strigĕte de: „Trăiască familia regală! Trăiască Casa de Francia!“ ca venite din partea *glóteĭ* (!) ce însoţia pe contesă la plecare. N'am trebuinţă să vĕ maĭ spun că tóte 's închipuirĭ.

Extrema stângă are de gând să céră luĭ Freycinet graţierea luĭ Duc-Quercy şi a luĭ Roche—ziariştiĭ arestaţĭ la Decazeville, unde se duseseră ca cores-

pondenţi aĭ ziarelor lor şi osândiţi ca instigatorĭ la grevă—pentru ziua serbăreĭ naţionale de la 2 (14) iulie, aniversarul Revoluţieĭ.

Nebun?! — Ieri dupĕ amiază un om necunoscut, bine îmbrăcat, pe când se preumbla pe bulevardul St.-Michel, se opri repede şi scoţând un revolver trase asupra mulţimeĭ, rănind pe doĭ elevĭ de la şcóla politehnică şi pe o femeie.

Dus la comisie, el declară că trăsese cu revolverul asupra mulţimeĭ „pentru o ideie“ şi nu vru să 'şĭ spună numele.

Azĭ însă el a declarat că e inginer electrician şi că se numeşte Minault.

A lovit pe ceĭ doĭ elevĭ de la şcóla politehnică, fiind că urăşte pe toţĭ ceĭ ce frecuentéză acea scólă!

Pe femeie a rănit-o din greşală.

Trajan.

Spice din ţară

Emigrarea evreilor.—Marţi aŭ plecat din Iaşi spre America, via Hamburg, vre o 60 de israeliţĭ; mercurĭ 35, iar joĭ 40, cu trenul de diminéţă.

Falit.—Tribunalul de Iaşĭ prin sentinţa sa de la 23 a curenteĭ a declarat în stare de falit pe comerciant S. Caidin din acel oraş. S'a dispus imediat arestarea luĭ.

Petrele aŭ ajuns articole coloniale. —Băcanul Meer Herşcu Rothbaum din Roman dupĕ ce se căpătui cu marfă colonială pe credit de la dniĭ V. Ióchim şi Oizer Acherman, se şi grăbi, ca un bun comersant expeditiv, de a desface marfa fără multă întârziere pe sub mână, şi de a-şĭ lua tălpăşiţa; însă ca om conştiincios n'a vroit să lase dughéna gólă, aşa că creditoriĭ sĕĭ, aflând de fuga luĭ şi venind la dughénă, avură mulţumirea de a-şĭ vedea căpăţînele de zahăr şi diferite cutiĭ înşiruite în aceiaş bună regulă pe rafturĭ, ca maĭ înainte; deosebirea însă era că în fie-care cutie se afla câte un bolovan de pétră şi fie-care format de căpăţînĭ de zahăr umplut cu pietricele maĭ micĭ, scrie ziarul „Roman.“

O tâlhărie la drum mare prin torturĭ, s'a făcut în séra de 19—20 a curenteĭ pe şoseaua naţională Iaşi-Vasluĭ la locul numit Părlita, teritorul comuneĭ Poiana-Cârnuluĭ judeţul Vasluĭ. Arendaşul moşieĭ Schitul Duca, Strul Velic, venind de la Codăeştĭ a înoptat pe la locul indicat maĭ sus pe unde fiind pădure de ambele părţĭ a şoseleĭ 'ĭ-aŭ eşit înainte doĭ indivizĭ şi oprindu-ĭ trăsura 'ĭ-a cerut punga cu banĭ, el le-a spus că nu are cu sine banĭ; rugându'ĭ să 'ĭ dea pace a-şĭ căuta de drum fiind că 'ĭ cunóşte chiar cine sunt; dênşiĭ auzind acestea s'aŭ năpustit asupră-ĭ cu ciomegile cu care eraŭ înarmaţĭ, bătêndul în vre-o treĭ rânduri până ce l'a lăsat fără cunoştinţă şi fără semne de viaţă, apoĭ crezându'l ca şi mort 'ĭ-aŭ luat din buzunar portofelul cu 52 francĭ, aŭ dat cu biciul în calul de la trăsură şi 'l-a îndreptat,p e şoséua spre Schitul Duca.

Nişte ómenĭ care întârziaseră de la prăşit venind în urmă aŭ auzit zgomotul de lovituri şi chiar aŭ vĕzut cum îl schingiueaŭ, dar de fricĭ a stat la o parte ca martorĭ ocularĭ; dupĕ ce însĕ Velicu a fost prădat şi lăsat din bătaie aceĭ ómenĭ, ĭ-aŭ venit în ajutor şi 'l-a dus până acasă la cotuna Schitu.

Anchetându se faptul de primarul comuneĭ Poiana Cârnuluĭ s'a descoperit că autoriĭ acesteĭ crimĭ sunt: Dimitrie Ghiţan fiul consilieruluĭ din Schitul Duca şi Ion Ungurénu fost ajutor de primar, care avênd ciudă pe Velic, maĭ de înainte l'a pândit înadins să 'l omóre şi să 'l jefuiască.

Sinucidere.— Constantin Drăghicĭ din comuna Lipiea, judeţul Buzĕŭ, în dimineţa zileĭ de 10 iunie curent, pe când se înapoia de la munca câmpuluĭ, s'a aruncat într'un puţ, de unde a fost scos fără viaţă.

Monstru.— Femeia Joiţa, soţia locuitoruluĭ Pantelimon N. Bujean din comuna Vultureştĭ, plasa Rîurile Argeşel, judeţul Muscel, în nóptea de 16—17 Iunie curent, a născut un copil de sex bărbătesc, avênd ochiĭ în vîrful capuluĭ, umeriĭ lipiţĭ de urechĭ şi cu o gaură în spate.

Corespondenţa Telegrafică

(Serviciul particular al „Universuluĭ“)

Chestiĭ anglo-ruse

Petersburg, 27 Iunie.

Treĭ pretinşĭ negustorĭ armenĭ aŭ fost arestaţĭ pe linia ferată transcaspică ce duce spre Serbia. S'aŭ găsit la dênşiĭ planurĭ exacte ale drumuluĭ de fier transcaspic. Aduşĭ la Petersburg, instrucţia a stabilit că eĭ eraŭ treĭ ingineri englezĭ cari prin dare de banĭ isbutiseră să 'şĭ capete, în scopul lor, şi serviciile unor oficerĭ din armata ruséscă.

Londra, 27 Iunie.

Guvernul englez a primit o notă din Petersburg în privinţa Batumuluĭ. Anglia n'are de ce să se supere, zice nota, de óre-ce comerciul eĭ actualmente nu se maĭ face prin Batum ci prin porturile de mare persiane.

Francia stă în rezervă

Paris, 27 Iunie.

In cestiunea Batumuluĭ guvernul francez e decis a sta indiferent. Aceeaşĭ rezervă o va păstra şi în cestiunea bulgară. In tot cazul pare maĭ mult înclinat să susţie pe Rusia în tot ce a făcut, decât să 'şĭ unéscă părerea şi acţiunea cu o altă putere.

Sfîrşitul unuĭ mare turburător

Paris, 27 Iunie.

Dupĕ o depeşă din Cambodge, Sivotha, fratele regeluĭ şi de 20 de anĭ iniţiatorul şi capul tuturor rĕscólelor, a fost prins de miliţie şi împuşcat.

CRONICA BUCURESTEANA

Duminecă, 29 Iunie.

Congediŭ. — D. I. Staub, consul general al Elveţieĭ, plecând pentru câtva timp în străinătate, afacerile consulatuluĭ general vor fi gerate, în lipsă-ĭ, de D. Théophile Oettli.

La concursul pentru catedra de istorie de la liceul din Craiova (cursul superior) din 4 concurenţĭ a izbutit d. Caloianu, care a avut un succes strălucit.

Grădina Cismigiŭ d'acum înainte nu se va maĭ putea închiria pentru spectacole.

Aşa a hotărît consiliul comunal şi 'l felicităm pentru că, în cele din urmă, a luat acéstă măsură, grădina Cişmigiŭ fiind o grădină publică.

Sergentii comunalĭ s'aŭ trecut la poliţia capitaleĭ.

Serbarea societăţeĭ Concordia română se amână pe duminică 6 Iulie, din cauză că azĭ sunt distribuţiile premiilor. Biletele luate pentru escursie sunt valabile pentru acea zi, şi trenul va pleca la Filaret tot la 8 césurĭ diminéţa.

Pentru onor. Primărie.—Maĭ mulţĭ locuitorĭ din giurul Colţeĭ ni-se plâng că de când s'aŭ început dărîmările imensuluĭ spital, pe lângă praful pe care fireşte 'l înghit cu resemnare, sunt loviţĭ şi de alte nenorocirĭ.

Vre o 300 de ţiganĭ nomazĭ, cari lucréză la dărîmărĭ, fac tóte murdăriile putincióse prin stradele din giurul Colţeĭ, fără ca cine-va să se gândéscă a-ĭ sili să-şĭ verse murdăriile într'o grópă saŭ într'un anume loc maĭ retras.

Cu cholera care ne ameninţă, cu căldurile marĭ, aceste murdării sunt fórte primejdióse sănătăţiĭ publice.—Aşteptăm ca primăria şi poliţia să ia măsurĭ pentru înlăturarea rĕuluĭ.

Circ.—Se vorbeşte că d. Sidoli vrea să clădéscă în Bucureştĭ un circ. Arhitectul va fi d. G. Mandrea.

Contra holereĭ.—Direcţia serviciuluĭ sanitar a hotărît ca provenienţele din Fiume şi de pe tot litoralul austriac ce nu vor fi făcut carantină în vre un post turcesc să fie respinse.

Măsura acésta e provocată de ivirea holereĭ în Fiume şi prin împrejurimĭ.

Prădat.—La otelul Labes un călător a fost prădat joĭ de banĭ şi de giuvaricale.

Căzut cu schelele.—In strada Linişteĭ la No. 2, unde se ridică o bina a preotuluĭ Constantinescu, aŭ căzut ierĭ schelele împreună cu un lucrător care se afla pe ele şi care a fost greŭ rănit.

Pungaş prins.—Niculescu zis şi Iancu Costică, individ care a maĭ fost de câteva orĭ la parchet cu duba de la Văcăreştĭ, a spart ierĭ nópte magazinul d-luĭ Papadopol Grigore, de pe strada Covacilor No. 10. Auzindu-l însă pe când el scotocea prin năuntru, pungaşul a fugit în curte unde a fost prins.

ACTE OFICIALE

Sunt numiţĭ: D. Lazăr C. Maurevel, verificator clasa I la casieria judeţuluĭ Tutova; d. V. Romaşcu, verificator clasa I la casieria judeţuluĭ Fălciŭ; d. Gr. Rizu, controlor fiscal în locul d-luĭ Leon Dimitrescu.

Noutăţi Telegrafice

Petersburg, 27 Iunie.

„Journal de St. Petersbourg“ demonstră că Rusia, suprimând porto-francul de la Batum, n'a violat tratatul de la Berlin.

Art. 59 al tratatuluĭ de la Berlin era o declaraţiune liberă şi spontaneă din partea Rusieĭ de a stabili porto-francul la Batum, dar împrejurările comerciale s'aŭ schimbat cu totul de atuncĭ, şi Rusia nu putea să menţină o situaţie defavorabilă populaţiilor vecine.

Turburărĭ greve la Dublin

Se scrie de la Dublin că, pe când o procesiune de naţionalişti trecea pe sub Clubul Uvrierilor conservatorĭ şi pe sub Loja orangiştilor cântând un imn pentru victoria parnelliştilor, fu insultată de clubiştĭ, carĭ arătară procesionanţilor pe Jack, simbolul uniuneĭ.

Procesioniştiĭ şuerară; şi atuncĭ orangiştiĭ se înfuriară şi aruncară pe feréstră asupra mulţimeĭ, sticle, cărămizĭ, fiare şi mobile.

Maĭ mulţĭ fură răniţĭ. Mulţimea răspunse cu lovituri de pietre. Clubiştiĭ răspunseră cu focurĭ de revolver.

Pe când se transportaŭ răniţiĭ, poporul, neputênd sparge pórta Clubuluĭ, se hotărî să 'ĭ dea foc şi începu să adune materiĭ combustibile.

Sosiră însă la timp *500 policemenĭ*, carĭ cerură să li-se deschidă şi arestară 75 de clubiştĭ, dintre carĭ eraŭ mulţĭ aristocraţĭ.

Clubul era plin cu materiale de luptă.

Din procesionanţĭ, unul a murit, doĭ trag să móră şi patruzecĭ, între carĭ maĭ multe temeĭ, sunt greŭ răniţĭ.

Freeman numeşte acésta o provocare mişeléscă la rĕzboiŭ civil.

Populaţia e fórte indignată.

Foiţa „Universuluĭ“ 158

DRAMELE VIEŢEI

Miliónele Domnuluĭ Joramie

PARTEA A DOUA

Opera Rĕuluĭ

XVII

Cercetările

Astfel cugeta bietul Mourillon, şi acest lucru 'ĭ da încrederea şi speranţa pe care o avea.

El ajunsese la Bourgvoisin într'o diminéţă frumósă de pe la sfîrşitul luĭ aprilie şi începu pe dată să cerceteze. Se duse pe la tóte persónele care purtaŭ numele de Guérin şi care eraŭ rude cu nenorocita Clara.

Pretutindenĭ i-se dete acelaş rĕspuns.

De când Clara Guérin, însărcinată, plecase din Bourgvoisin, gonită de tatăl eĭ, nu maĭ auziseră vorbindu-se de ea. Eraŭ convinşĭ că biata fată murise de mizerie în vre un loc necunoscut, orĭ că, împinsă de desnădejde, ne maĭ vrênd să trăiască cu ruşinea eĭ, îşĭ pusese capĕt vieţeĭ.

Dar Mourillon avea convingerea contrară. Ea şi d-luĭ Joramie maĭ înainte d'a 'şĭ scrie testamentul, îĭ spunea şi luĭ ce va că Clara Guérin trăia încă.

Mulţĭ din verii eĭ nu cunoscuseră pe Clara; dar auziseră des vorbindu-se de ea de la Guériniĭ maĭ bătrânĭ, carĭ fuseseră la şcólă cu ea. De la eĭ aflaseră ceĭ tinerĭ istoria Clareĭ care, dupĕ spusa tuturor, era fata cea maĭ frumósă la zece leghie prinprejur, pe timpul acela.

De altminterĭ, Clara Guérin, dupĕ ce dispăruse, fusese căutată des de nişte streiniĭ, carĭ nu se temeaŭ să piardă banĭ în zadar, şi carĭ veniseră în sat să céră informaţiĭ asupra eĭ.

Aceste căutărĭ în privinţa Clareĭ Guérin miraseră tot-d'auna pe locuitoriĭ comuneĭ; dar nu ştiuseră nicĭ o dată de ce, în numele cuĭ eraŭ făcute, şi ce interes aveaŭ să caute pe Clara.

Mourillon ar fi putut satisface curiozitatea familieĭ Guérin, dar credea că nu era trebuinţă. Se mulţumi să spuie că o sumă de douĕzecĭ miĭ leĭ în monede de aur, se va da celuĭ ce va spune d luĭ Siméon, notar la Paris, ce se făcuseră Clara Guérin şi copilul ce ea născuse.

In cele din urmă, Mourillon vizită pe cel maĭ bĕtrân dintre Guérinĭ, un moşneag de optzecĭ şi doĭ de anĭ, care era fratele fostuluĭ lemnar din Bourgvoisin, şi prin urmare unchiul Clareĭ.

— Aşa dar, zise el luĭ Mourillon, d-ta aĭ venit aicĭ, ca toţĭ ceĭ-l-alţĭ, ca să aĭ informaţiĭ despre Clara Guérin; e zadarnic lucru. La ce 's bune tóte cercetările astea? Credeam că se sfîrşiseră, căcĭ de cincisprezece anĭ nu maĭ vĕzusem pe nimenĭ, dar acum ele reîncep. La ce bun? Nepótă-mea a murit, altfel s'ar fi întors aicĭ. Ah! de s'ar fi putut găsi, ar fi fost găsită de mult. Clara era o fată bună, pe care o iubeaŭ toţĭ, la Bourgneuf ca şi la Bourgvoisin; făcuse o greşală; totuşi ea era maĭ puţin vinovată ca cel ce se folosise de vinovăţia eĭ; acest ticălos... Dar n'am de ce să vorbesc de rĕŭ de seducătorul nenorociteĭ fete a fratéluĭ meŭ, pe care nu 'l cunosc, şi al căruia nume nu l'a ştiut nimenĭ.

Póte că el, coprins de remuşcare, a pus să caute pe Clara, pune s'o caute şi acum. Dacă te-a trimis el la Burgvoisin, domnule, 'ĭ poţĭ spune din parte-mĭ că acum nu maĭ póte îndrepta rĕul ce a făcut.

Frate-meŭ şi el, aŭ fost greşiţĭ faţă cu fiică-sa; ea era de plâns şi ar fi trebuit să 'ĭ fie milă de tinereţea eĭ şi maĭ ales de starea în care se afla. Dacă, dupe ce fusese bătută şi gonită, Clara ar fi venit la mine, n'aş fi lăsat'o să plece şi n'ar fi rătăcit pe drumurĭ, ca o cerşetóre ş'o haimana.

Frate-meŭ a murit peste câţĭ-va anĭ dupe aceea în suferinţe grozave, strigând necontenit pe fiică sa, cerêndu-ĭ iertare că se purtase aşa de aspru cu ea; dar Clara nu era aicĭ ca să 'l ierte, ca să 'l sărute şi să 'ĭ închidă ochiĭ. El a murit astfel, urlând ca un nenorocit şi mustrându se amar că nu 'ĭ fusese milă de copila sa.

El lăsă o mică moştenire; dar aşteptarăm în zadar înturnarea Clareĭ Guérin. In cele din urmă, cu autorizaţia tribunaluluĭ, fiiĭ meĭ şi fiică-mea împărţiră între eĭ moştenirea, vre-o zece miĭ de leĭ, dupe inventar. Dar Guériniĭ din Bourgvoisin sunt toţĭ ómenĭ cinstiţĭ, domnule, şi copiiĭ meĭ ar fi fericiţĭ să pótă înapoia Clareĭ ceea ce e al eĭ. Din nenorocire, ea nu va veni. Iţĭ spun, domnule, nepótă-mea a murit!

— Dar a avut un copil, zise Mourillon.

— Da, dacă nu va fi murit înnainte d'a 'l naşte. Şi dacă l'a născut, cine va şti vre-o dată ce s'a făcut el? Pentru a găsi pe copil ar trebui găsită muma, şi cum Clara nu maĭ trăieşte e un copil pierdut.

Mourillon scrise conteluĭ de Soleure informându l de puţina izbândă a cercetărilor sale, dar spunêndu-ĭ că, cu tóte astea, el tot credea că Clara Guérin trăia şi că nu era descurajat.

Intr'adevĕr, el cumpĕră la Bourgneuf un cal şi o trăsură şi începu să umble prin ţinut într'o rază de douĕ-zecĭ leghe prinprejur, oprindu-se în oraşe, în sate, în cătune, în colibele şi fermele izolate, întrebând pe toţĭ şi maĭ ales pe bĕtrânĭ.

Dar nimic, nimic. Nu putea găsi o urmă măcar despre Clara Guérin.

Stăruitor însă în ideile sale, nestrămutat în convingerea sa, cu o voinţă tare, nu 'ĭ slăbia nicĭ încrederea nicĭ curajul.

(Va urma)

Emile Richebourg.

Consiliŭ practic

Remediŭ în potriva mirosuluĭ urît al gureĭ.—Pastile fórte plăcute pentru dezinfectarea gureĭ. Ia: Ciocolată rasă şi cafea pisată câte 45 grame; cărbune vegetal pisat mărunt, zahăr pisat câte 30 grame; vanilie 4 grame; gumă adragantă, în de ajuns spre a forma o pastă consistentă din care să se facă pastile de câte 90 centigrame pe care le veĭ lua câte 6—8 pe zi.

Dramele căsniciеĭ

Acum patru zile la Turin s'a întêmplat un fapt fórte dureros.

Frederic Ciastellardi, om de 44 anĭ, lucrător mecanic, dete şapte lovituri de cuţit nevesteĭ sale, lovind-o la gât, la braţe şi la şale. Apoĭ, suindu-se în etajul al patrulea al caseĭ unde sta, se aruncă în curte.

Cu tóte că a căzut de la o înălţime aşa de mare, el e viŭ încă şi se crede că nu va muri.

Nevastă-sa însă a murit.

Ea era grea în şapte lunĭ.

Ciastellardi sosise séra bét şi se luase la cértă cu nevastă-sa, căreia 'ĭ făcu o scenă de gelozie în privinţa unuĭ tînĕr ce sta în aceeaşĭ casă cu eĭ. Dupe aceea el ieşi.

Se întórse diminéţa pe la patru şi atuncĭ 'şĭ răni nevasta, care credea că 'l amăgia de cât va timp.

Ea însă era o femeie cinstită.

Eĭ trăiseră bine până atuncĭ şi aŭ avut 3 copiĭ micĭ.

ILUSTRAŢIA NOASTRA

Astăzĭ dăm ca ilustraţie cititorilor noştri portretul d-luĭ senator N. Manolescu, noul primar al Bucureştilor.

Senator în maĭ multe legislaturĭ, membru al consiliuluĭ comunal, d. N. Manolescu e un sprijinitor influent al partideĭ de la putere.

Ilustraţia nóstră reproduce o fotografie deja vechie a d luĭ Manolescu şi a trebuit să fie făcută în grabă. Pe viitor vom căuta a ne procura portrete maĭ nouĭ şi firesc, făcênd lucrarea maĭ îndelete, vom da din ce în ce maĭ bune reproducerĭ. Precum am spus-o deja, vom da ca ilustraţiĭ figurĭ ale ómenilor noştri politicĭ, literaţĭ, etc., fără nicĭ o deosibire de partidă.

Cartea Vieţiĭ

Conştiinţa

Martură a faptelor tale este conştiinţa pe care n'o poţĭ amăgi. Dupĕ cum facĭ bine orĭ rĕŭ, ea în secret te răsplăteşte orĭ te pedepseşte.

Dupĕ părerea nóstră, în viaţă, adevĕrata, singura aprobare pe care trebue s'o căutăm, aceea care ne îndulceşte traiul şi ne face să ni se pară móle căpătăiul, este aprobarea judecătoruluĭ ce purtăm în inima nóstră, când ne zice: Ţĭ-aĭ făcut datoria.

Dar pre cât se pare nu toţĭ socotesc că conştiinţa este o judecătóre nepărtinitóre a faptelor omuluĭ.

Intr'adevĕr sunt moralişti, carĭ declară că, urmând conştiinţa, omul cade în subiectivizm.

Şi Vauvenargues în *Reflecţiile* sale aruncă o mare îndoială asupra autorităţeĭ conştiinţeĭ, denind-o: *La conscience est la plus changeante des règles.* Conştiinţa e cea maĭ schimbatóre regulă.

Nota satirică a zileĭ

Fuga pe coş a ucigaşuluĭ Nicolaie.

— Da, bea Radule tótă óla, nu te calici; că doar cu cele douĕ miĭ leĭ ce-o să le ia primarul de la prefectul din Bucureştĭ om tot putea cumpăra alt vin! [1])

Noutăţĭ Hazliĭ

Un şef de gară face un raport către autoritatea superióră în acestĭ termenĭ:

„..... Lovit de tren, nenorocitul primi maĭ multe rănĭ la cap. Dupe părerea medicilor, cu tóte că cazul este grav, este exclusă însă primejdia... amputaţieĭ".

1) Se ştie că poliţia a promis un premiŭ de 2000 de leĭ pentru acela care va putea da pe faţă pe ucigaşul din calea Moşilor.

(N R.)

Loteria de la Genova

Pentru că mulţĭ cititorĭ ne tot întrébă când se va trage acéstă loterie, ne am adresat la banca *Fratelli Croce* care ne-a respuns cu urmátórea telegramă:

„Loteria naţională italiană din Genova se va trage *irevocabil* la 13 (25) iulie, zi când se inaugurézĕ şi monumentul luĭ Victor Emanuel de faţă cu M. S. Regele Italieĭ."

De tóte şi de pretutindenĭ

Luptă între un om şi un leŭ.— In séra de 24 corent, pe la césurile 10, la serbarea de la Neuilly lângă Paris îmblânzitorul de fiare sălbatice Bidel intră în cuşca unuĭ leŭ; acesta de o dată sări asupră-ĭ şi se începu o luptă grozavă. De şi rănit greŭ şi trântit jos, Bidel izbuti cu o energie de necrezut să se scóle, să respingă pe leŭ şi să fugă într'altă cuşcă.

Avea şaptezecĭ rănĭ.

Multe femeĭ leşinară, dar Bidel se arătă peste un moment ca să le liniştéscă.

Emigratia nemtéscă.—In porturile din Germania s'aŭ îmbarcat, de la 1 Ianuarie până la 31 maiŭ, treĭzecĭ şi patru de miĭ de emigranţĭ nemţĭ.

O furtună grozavă în Texas. — Dacă e adevĕrat ce scriŭ ziarele americane din Texas, a căzut lunĭ în Elgin o furtună cum nu s'a maĭ vĕzut alta la feĭ. A căzut grindină de mărimea unuĭ cap de om! Se zice că s'aŭ găsit unele bóbe de grindină ce cântăriaŭ 7 livre! Maĭ multe case şi cincĭ biericĭ fură distruse.

Ultime Sciri

Bucureştĭ, 29 Iunie.

Aflăm că casa L. Axelrod şi Schiller din oraşul Iaşĭ începe a liquida afacerile. Acéstă casă are o existenţă de 49 de anĭ.

D. Manolescu, primarul Capitaleĭ şi ajutorul de primar d. Cerkez, aŭ plecat la Călimăneştĭ pentru înaugurarea băilor.

Petróliul din vaporul ce a ars la Brăila nu era al d-luĭ Marghiloman, ci al d-luĭ Arvanitidis şi era asigurat în strĕinătate.

O cazarmă de călăraşĭ se va construi la Slobozia, în Ialomiţa.

Azĭ se vor împărţĭ premiile la Scóla de Comerţ, în localul scóleĭ, str. Domniţa No. 7.

D. Ferekide a plecat cu familia la Sinaia.

In Ialomiţa ar fi apărut un gândac roşu ce aduce vătămărĭ recoltelor.

Se vorbeşte că întrunirile publice provocate de partida de la guvern vor începe cu oraşul T.-Măgurele.

D. ministru de rĕzboiŭ a inspectat vinerĭ arsenalul armateĭ.

La casele de corecţie Bisericanĭ şi Dobrovĕţ s'a înfiinţat câte o şcólă primară cu 4 clase. Iar la cea de minorĭ de la Mislea pe lângă o şcólă primară şi s'a înfiinţat şi un atelier de tîmplărie.

Congresul naţional al bisericeĭ ortodoxe române din Ungaria şi Transilvania s'a închis la 24 corent.

S'a hotărît ca diplomele elevelor de la Azilul Elena Dómna să fie echivalente cu diplomele elevelor din şcólele secundare.

Temerile despre o încurcătură în Orient se măresc.

Azĭ societatea precupeţilor, pescarilor şi măcelarilor din capitală 'şĭ va sărbători a 8 a sa aniversare.

Ultima óră

Paris, 28 Iunie.

Ierĭ la Cameră un nebun a tras cu revolverul în timpul şedinţeĭ, dar din fericire n'a atins pe nimenĭ.

Paris, 28 Iunie.

D. de Lesseps a renunţat la emisiunea obligaţiunilor cu loturĭ a canaluluĭ Panama, din cauza inactivităţeĭ Camereĭ. El va face o emisiune de şése sute milióne în obligaţiunĭ cu primă.

ŞTIRI COMERCIALE

Exportul de vite în Italia.—In cursul acesteĭ săptămânĭ s'aŭ exportat prin portul Galaţĭ 224 capete de vite cu destinaţie pentru Italia. Societatea *Girio* din oraşul Galaţĭ a esportat 100 boĭ cu vaporul grec *Parthenon* pentru Palermo, şi casa *Alex. Mazzola* a esportat 120 boĭ şi 4 viţeĭ cu vaporul englez *Meraddio* pentru Neapoli.

Cine se abonéză pe 3 lunĭ la „Universul" primeşte ca premiŭ un frumos roman.

Abonamente se fac la 1 şi 15 ale fiecăreĭ lunĭ.

Abonamentul pe 3 lunĭ costă 4 leĭ 50 banĭ.

Teatre.—La grădina *Raşca* teatru român, familia Charltons şi d. Kremo.

Foiţa „Universuluĭ"

10

ELENA

Roman original de datine politic-filosofic

DE

DIMITRIE BOLINTINEANU

— Spre esemplu?

— Jumĕtate venitul sĕŭ îl cheltuieşte în faceri de bine, trimite pe tot anul băeţi şi fete la Paris în pensionate cu cheltuiala sa.

— Ce ideie? se vede în adevĕr că este original?

— Este o faptă bună.

— E nebun!... Iĭ plac femeile?

— Ca să le aibă metrese şi să le plătéscă... In viaţa luĭ n'a iubit.

— Nu maĭ vorbeştĭ de politică? strigă postelnicul George către Talangiŭ.

— Intr'o societate atât de plăcută, cine se maĭ gândeşte la politică? zise Talangiŭ.

— Dar eŭ voiŭ vorbi... Căcĭ voiŭ să aflu ce zic puterile de cele ce se întêmplă pe la noĭ? Rusia ne-a părăsit cu totul! Austria vede şi tace; Francia vede de Garibaldi. Turciĭ aŭ făcut faliment... ne-aŭ lăsat în mâna moldovenilor..... Aĭ noştri de la Paris ne zic să lucrăm şi nimic maĭ mult... Ce să lucrezĭ în gura lupuluĭ?... Ştiĭ, arhon logofete, că maĭ bine eram noĭ cu protectoratul Rusieĭ decât cu garanţia puterilor? Ce 'mĭ garantéză acestea dacă mĭ-aŭ luat rangurile şi privilegele? în loc de un stăpân, şapte! copilul cu móşe multe, rĕmâne cu bu.... ne tăiat! astăzĭ eĭ ne guvernézĕ, ba încă se cértă între eĭ care să aibă maĭ mare influenţă! de ce nu hotărăsc maĭ bine să ia cârma în mână. Şapte miniştri: şapte consolĭ.

— E mult adevĕr în ceea ce ziceĭ, arhon postelnice... dar ce să facem?.. Să maĭ răbdăm... tractatul de Paris n'o fi nemuritor... bun e Dumnezeŭ şi protectoratul nu este departe.

— Oh! ce zile frumóse eraŭ atuncĭ! strigă Serescu cu entusiazm.

— Eraĭ bine cu consolul rusesc..., ştiŭ că proteja pe ceĭ ce 'ĭ eraŭ devotaţĭ, zise postelnicul cu óre-care rĕutate.

— In adevĕr! răspunse Serescu cu sfiiciune...

— Numaĭ să fi voit cine-va; dar ştiŭ că ar fi făcut stare atuncĭ...

Serescu, care înţelese că face aluzie la dênsul, tăcu şi se rusină.

Dómna Serescu bĕŭ treĭ pahare cu apă rece.

— Ştiĭ de ce vorbeşte aşa? întrebă Caterina pe Elescu. Serescu atuncĭ şi-a făcut stare mare.

— Dar Postelnicul?

— Tot pe atuncĭ.

— Pentru ce dar 'l critică?...

— Pentru că Serescu nu împărţia totd'auna cu dênsul.

Elena devenise gânditóre. Din timp în timp ochiĭ eĭ se îndreptaŭ către Elescu ca şi cum el era singurul om care ar fi trebuit să nu cunóscă niştе rănĭ ce se descoperĕŭ atuncĭ. Elescu găsea o plăcere involuntară a 'şĭ odihni ochiĭ asupra Eleniĭ. Elena era o frumuseţe perfectă; albă şi cu pĕrul umbros, gâtul eĭ părea tăiat de cel maĭ mare artist al anticităţiĭ, în marmura cea maĭ fină a Italieĭ; gura mică, rumenă, se deschidea surîzĕtóre pe douĕ rînduri de dinţĭ micĭ, bine înşiraţi şi albĭ ca laptele; o frunte potrivită, sprincene bine pronunţate ce muréŭ pe nesimţite în vêrfurile despre tâmple; gene lungĭ încreţite uşor, ochĭ tăiaţĭ în forma migdalelor, tot-d'auna înrouaţĭ de lacrimĭ şi înecaţĭ de melancolie voluptósă.

— Cum găseştĭ pe Elena? întrebă Caterina pe Elescu.

— O fiinţă perfectă. Nu pot face decât cele maĭ sincere elogiurĭ sub tóte rapórtele.

— Aĭ dreptate..... şi pe lângă tóte acestea; cu tot dispreţul ce ar trebui să aibă pentru bărbatul sĕŭ care o martirizĕ, este un înger de bunătate, de blândeţe, de virtute...

— O să maĭ şezĭ aicĭ la ţară?

— Tótă vara. Dar d ta?

— Eŭ cred să plec cu Şer... Cum petreceţĭ timpul aicĭ?

— Cum vezĭ... adesea facem întrunirĭ prin satele vecine, pe la târgurĭ, pe la ocne, pe la monastirĭ... o dată pe vara ne ducem la munţĭ, la o moşie a postelniculuĭ... Se fac partide de vênĕtóre.

Crez că o să maĭ viĭ?

— Póte... Dar nu mĭ-aĭ spus cine este acel domn pestriţ pe faţă ce tace şi tot se uită înapoĭ?

— Ah!... nu mĕ întreba.

— De ce?

— E ne suferit.

— Dar pentru ce?

— Este Bar, acela ce mĕ cere de nevastă... s'a desperat şi acum caută să se console lângă d-ra Serescu.

— Ah! iată lumea!

Elena dete semnul de ridicare. Fie-care din óspeţĭ luă braţul dameĭ sale. Elena trecu pe lângă Elescu cu cavalerul sĕŭ şi aruncându-ĭ o căutătură repede.

— Nu maĭ e trebuinţă a 'ţĭ aduce aminte de datoria către dama d-tale.

Ea apăsă pe vorbele: „nu maĭ e trebuinţă.

Ospeţiĭ se ucară în salon.

(Va urma)

TIPOGR. „UNIVERSUL"
19, STRADA BREZOIANU, 19
— BUCURESTI —

Asortată din noŭ cu cele maĭ moderne litere, esecută orĭ-ce lucrare precum: Cărţĭ, Broşure, Tese, Ziare, Bilete de Nuntă, de Botez, de Imormântare, Compturĭ, Etichete, Afişe, **100 Cărtĭ de Visită** de la 2 leĭ până la 3 leĭ şi orĭ ce altă lucrare atingĕtóre de acéstă artă cu cea maĭ mare acurateţă şi cu preţurile cele maĭ reduse.

Pentru cititorĭ şi abonaţiĭ „Universuluĭ" cu un scăzĕmênt de 15 la sută.

Foiţa „Universului„

40

DISCIPLINA

XVIII

Atuncĭ ea 'l luă de gât, şi, rugătóre, plină de iubire, se ruga:

— Ia-mĕ! ia-mĕ d'aicĭ! Nu vreaŭ să uit; vreaŭ să 'mĭ aduc aminte, din potrivă, şi să reiaŭ fericirea întreruptă.

D. de Touhars se desfăcu, vrênd să puie capĕt acestor scene dureróse. Vĕzênd expresia de hotărîre rece a privirei sale şi încruntarea sprîncenelor luĭ, ea căzu din înălţimea visurilor eĭ în realitatea grozavă a părăsireĭ.

Uitându-se la el cu nelinişte, ea 'l întrebă:

— Ce aĭ să făcĭ?

— Să fug de d-ta! respunse el cu energie. Destul m'am înjosit! Şi nicĭ farmece, nicĭ frumuseţe, nimic nu mĕ va mai putea opri!... Nu voiŭ fugi cu d-ta pentru că ştiŭ bine pe cine iubesc, şi te sfătuiesc să nu fugĭ nicĭ d-ta, pentru că veĭ iubi póte când-va pe bărbatul d tale şi nu trebue să închizĭ pentru tot d'auna uşa iertăreĭ. Nu voiŭ fugi şi voiŭ aştepta pedépsa, lacă trebue să vie; acum póte nenorocitul d-tale bărbat ştie tot şi ne blestemă, căcĭ acéstă ticălósă istorie începe să se ştie şi prin oraş şi vre-unul din camarazii luĭ 'l vor fi înştiinţat: nu voiŭ fugi în ajunul zileĭ când el póte să vie ca să 'mĭ céră socotélă de cinstea luĭ!...

— Aşa dar, plecĭ!...

— Adio, dómnă!...

— Ah! strigă Clara cu un ţipĕt de durere, dacă aĭ şti, însă!

Şi fiind că comandantul se opria şi o întreba, ea se ridică în sus, şi, cu o mişcare de mânie şi de mândrie necăjită, zise:

— Nu! d-ta nu veĭ şti nimic! D-ta nu meriţĭ, nu eştĭ vrednic să ştiĭ!.. Du-te! du te!...

D. de Touhars salută şi ieşi.

Când uşa se închise în urma luĭ, Clara, cuprinsă de o desperare gróznică, rĕmase mult timp în picióre într'acelaş loc cu privirea fixă şi speriósă, simţind că înebunia; apoĭ, de o dată, în culmea durereĭ, scóse un ţipăt şi, şovăind, se sprijini de perete şi porni pe suspine al cărora zgomot ajunse până la marchiză şi o deşteptă din aţipirea eĭ. Ea alergă, luă pe nepótă-sa în braţe şi o întrebă:

— Ce aĭ?

Dar Clara nu putea vorbi: lăcrămile o înăbuşaŭ. Dómna de Arnoisis o ţinea în braţe, îĭ ştergea cu iubire lăcrămile, îşĭ da tóte silinţele ca s'o mângăie.

— Linişteşte te, Claro, zicea ea. Sunt aicĭ, lângă tine, eŭ bunică-ta! Eĭ, lasă nu mai plânge aşa, mĕ desperezĭ! Claro, mica mea Clara, iubita mea Clara, linişteşte-te!... Şi dacă aĭ mâhnirĭ, spune mi-le mie!... Care ţĭ este durerea? Ce e?

Atuncĭ, zmulgêndu-se din braţele eĭ, exaltată şi sălbatecă, Clara strigă:

— Ceea ce e, bunico!... Este că 's amanta domnuluĭ de Touhars!...

— Nenorocito, strigă marchiza, alergênd la ea şi punêndu-ĭ mâna la gură, ce nebunie ţĭ-a intrat în cap... Tacĭ, tacĭ, vino-ţĭ în minţĭ!...

— Sunt amanta d-luĭ de Touhars, reluă Clara cu tărie; îl iubiam, m'am dat luĭ... Sunt murdărită, necinstită, pierdută!... Şi omul acesta nu mĕ iubeşte!...

Dómna de Arnoisis căzu pe un scaun zdrobită de durere, ascunzêndu-şĭ capul în mâinĭ; ea zise:

— Ah! nenorocită nepótă, mĕ omorĭ! Dar nu'ĭ adevĕrat, iar aĭ frigurĭ, aiurezĭ!.. N'aĭ făcut mişelia asta! nu, nu, dumnezeŭ nu 'mĭ va trimite încercarea asta tocmaĭ când să părăsesc viaţa; nu va vroi să mor de desperare.

Dar Clara repetă:

— Sunt amanta d-luĭ de Touhars! Şi sunt mamă!...

Toneta intra tocmaĭ în momentul acesta, ameţită de confidenţa bucătăreseĭ, şi venia să céră mărturisirea greşaleĭ saŭ probe convingĕtóre despre calomnie. Ea auzi vorbele Clareĭ.

Atuncĭ ea se repezi spre tînĕra femee şi, desperată, strigă:

— Ah! femeie blestemată!... Are să 'mĭ omóre biatul!..

Se întórse la uşă, şi, de pe prag, arătându-ĭ pumnul, ea 'ĭ strigă din noŭ:

— Blestem! blestem! blestem asupră ţi!

Clara abia o auzi: plecată asupra bunică-seĭ leşinată, ea plângea, cu capul rezemat de umĕrul eĭ, şi o chiema, şi o ruga.

— Ah! murmură marchiza, venindu-şĭ în sine şi depărtându-se de ea cu gróză, tu aĭ necinstit numele nostru! Tu, blestemato, aĭ umplut de ruşine tótă istoria nóstră şi familia nóstră móre în ruşine. Să fiĭ blestemată!...

Se sculă şi, cu un gest, împiedicând pe Clara s'o urmeze, ieşi, şovăind, ţinându-se de mobile, şi, singură, ajunse în odaia eĭ.

Şi Clara, căzênd în genuchĭ şi suspinând, o vĕzu plecând şi se simţi zdrobită sub povara acestuĭ îndoit blestem.

Séra, strigară pe Toneta, o căutară pretutindenĭ, dar n'o găsiră. Ea dispăruse.

XIX

Intr'adevĕr, ea fugise. Nu maĭ voise să stea nicĭ un cés într'o casă unde băiatul eĭ era trădat. Işĭ strînsese lucrurile înodase în colţul batisteĭ economiile eĭ, şi plecase fără să se gândéscă măcar unde se va duce. Tot ce ştia, era că trebuia să regăséscă pe Claudiŭ, măcar şi la capătul lumeĭ, să 'l împiedice d'a se înturna a casă, să 'l mângâe, dacă se putea! (Va urma)

CASA DE SCHIMB

TOMA ŢACIU

No. 4. Strada Lipscani, No. 4.

(In noul Palat Dacia-România

Pe ţiua de 28 Iuniŭ 1886.

	Cumpĕr.	Vêndute
5% Rentă Amortisabile .	96 —	96 1/2
5% Rentă Rom. perpetuă.	92 1/2	93 1/2
6% Obligaţiĭ de Stat . .	87 —	88 —
6% „ C. F. R. R.	— —	— —
5% „ Municipale .	77 —	7 —
10 fr. „ Caseĭ p. 300 l.	215 —	225 —
5% Scr. funciare Rurale.	85 3/4	86 1/2
7% „ „ „ .	101 1/2	102 1/2
6% „ „ Urbane.	81 3/4	82 1/2
6% „ „ „ .	90 —	91 —
7% „ „ „ „ .	98 1/2	99 —
Im. cu prime Buc. 20 l. buc.	31 —	35 —
Acţ. Bănc. Naţ. a Rom. 500 l.	— —	— —
„ Soc. Cr. Mob. Rom. 500 l.	— —	— —
„ „ Rom. de Cons. 500 l.	— —	— —
„ „ de Asig. D. R. 200 l.	— —	— —
„ „ „ Naţionale 200 l.	— —	— —
5% Municipale nuoĭ. . .	— —	— —
Acţ. Banca Prevederea .	— —	— —
DIVERSE		
Aur contra Argint. . . .	14 3/4	15 1/4
„ „ Bilete bancă.	14 3/4	14 1/4
Florinĭ Wal. Austr. . . .	2 00	2 03
Mărcĭ germane	1 23	1 25
Bancnote francese	99 1/2	100 1/2
Ruble de hârtie	2 45	2 50

Avis

Amatorilor de Tipografie.

De vênzare o tipografie **complectă** cu litere de text, liniĭ de alamă şi alte materiale noĭ, având o presă de mână în *perfectă bună stare*. Acest atelier póte tipări formatul No. 6 şi se vinde cu preţul de leĭ 3400 plătibilĭ în rate *serios garantate*.

A se adresa la Administr. „Universuluĭ“ sub iniţialele A. G. 24-13

M. SCHVARZ

FOTOGRAFUL CORP. LEGIUITOARE

— BUCURESCI —

37, Cal. Griviţi. 9, Str. Stirb.-Vodă

şi în Saison la Băile Slănic

(Tîrgu-Ocna)

Execută tot felul de fotografiĭ sistemul cel maĭ noŭ, începênd de la format miniature până la mărime naturală.

Asemenea se primesc comande pentru fotografiare de peisage.

Esecutare promptă.— Preţurĭ fórte moderate.

De vînzare Leandrĭ albĭ învólţĭ la I. Arsenescu, în dosul găreĭ de Nord (Târgovişte) 6 3-6

G. Schettini.

Srada Camelia No. 12 Bucureştĭ.

GLORIA ROMANIEI

Cea maĭ bună hârtie de ţigarete, şi adevĕrată

PRODUCTIUNE FRANCESA

A CASEI I. SABATOU (PARIS)

(Sistem brevetat)

Care, în urma analiselor făcute la *Paris* şi *Bucurescĭ* s'a constatat că e una din cele maĭ bune.

☞ Atragem atenţiunea fumătoruluĭ, atât asupra calităţiĭ cât şi asupra moduluĭ practic cu care se *detaşéză foiţa din caet fără a o atinge*.

☞ A se observa pe fie-care foiţă numele I. Sabatou.

Depoul general la d-nul **A. KEPICH**

şi de vînzare la debitele de tutun.

Minune! Minune! Minune!

Multe fură până aĭ lichidile şi prafurile inventate cu scopul de a omorî păduchiĭ de lemn (plosniţe), puricĭ şi alte insecte, dar între tóte nu fu nicĭ una care să ucidă cu totul aceste nesuferite insecte. Cu noul şi infailibilul praf ce noĭ presentăm publiculuĭ, tóte insectele ca păduchi de lemn, pureci, muscele şi altele, mor la cea d'întâĭ întrebuinţare. Acest praf curăţă asemenea capul de păduchĭ şi apără animalele domestice şi plantele, atât de insectele ce le supără cât şi de bólele ce ele produc. Efect garantat flac. banĭ 75.

Se vinde numaĭ la Administraţia ţiaruluĭ „Universul“, str. Brezoianu No. 19, în dosul teatruluĭ Naţional, Bucurescĭ.

Suflătóre de cauciuc necesare spre a obţine maĭ bine efectul cu praful pentru distrugerea păduchilor de lemn, (ploşniţe) puricilor, etc. Bucata leĭ 1.25.

Se vinde numaĭ la Administrţia ziarluĭ „Universul“ Calea Dorobanţilor No 8, în dosul Epscopieĭ, Bucurescĭ.

Minta piparată Beutură igienică şi întăritóre în timpul marilor călduri ale vereĭ. Specific superior în contra indigestiilor, durerilor de stomach, de inimă şi de cap. —Leĭ 2.50 sticla.

Se vinde numaĭ la Administraţia ţiaruluĭ „Universul“ strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional Bucurescĭ.

Apa englesă fină Se dăruesce 1000 leĭ celuĭ ce va arăta că esistă tincturĭ superióre celor inventate de O. Ciani. Apă englesă fină pentru a văpsi la moment în negru saŭ castaniŭ barba, părul, a'l face să créscă şi a'ĭ împedica căderea. Preţul uneĭ cutiĭ leĭ 7.

Apă aurie pentru a da păruluĭ la moment o culóre blondă aurie şi castanie.

Aceste tincturĭ aŭ 2 sticle fie-care adică No. 1 şi No. 2. leĭ 7.

Se vinde numaĭ la Administraţia ţiaruluĭ „Universul,“ Strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional Bucurescĭ.

Apa Frecceri premiată cu maĭ multe medaliĭ la expoziţiunĭ naţionale şi internaţionale, are proprietatea, probată prin miĭ şi miĭ de certificate, d'a face să înceteze imediat căderea păruluĭ, de a'l face să créscă dând putere rădăcineĭ şi făcênd să dispară mătréţa. Are incontestabila proprietate de a mănţine colórea primitivă a păruluĭ. Apa Frecceri este în fine cel maĭ bun cosmetic, ce se oferă publiculuĭ pentru nutrirea părului, pe care îl face flexibil şi lucitor. Flaconul leĭ 2.

Se vinde numaĭ la Administraţia ţiaruluĭ „Universul“ strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional Bucurescĭ.

Săpun cu fiere Unic şi sigur mijloc spre a spăla orĭ-ce pată. Specialitate pentru stofele de mătese şi altele fără a le ataca culórea.—Bucata banĭ 70.

Se vinde numaĭ la Admihistraţia ţiaruluĭ „Universul,“ Strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional, Bucurescĭ.

Mórte gîndacilor Praf infailibil pentru distrugerea gândacilor. Se garantéză efectul acesteĭ noĭ preparaţiunĭ.

Preţul leĭ 1.20.

Se vinde numaĭ la Administraţia ţiaruluĭ „Universul,“ Strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional Bucurescĭ.

Jocurĭ de Petrecere

ŞARADĂ de d. Naiţsirc, Loco

Direct un nume citeştĭ
Invers un pronume găseştĭ.

Orĭ-ce persónă ne va trimite deslegarea exactă a acesteĭ şarade până vinerea viitóre, va concura prin tragere la sorţĭ la un premiŭ de un frumos calendar.

Deslegarea şaradeĭ din „Universul“ de duminica trecută:

M-aur

Aŭ deslegat:

Alexandria: d. Napoleon Traian Anastasiu.

Bucurescĭ: d-ra Maria Petrescu.

D-na Efrosina Creţal.

D niĭ George T. Bulgărescu, P. Gârligeanu, Alexandru C. Georgescu, Ionel A. Ciocănesceanu, Oprea Grigorescu, T. C. Şeptilicĭ, Leon Grimberg, I. Schvartz, Erneştin Rubinştein.

Bacăŭ: d. Paul Lerner.

Craiova: D-ra Elena Frumuşanu şi Hrisa Pali; d-niĭ Iliuţă C. Theodorescu, I. Ghidescu şi Marin Ionescu.

Slatina: d. S. Răducanu.

R.-Vêlcea: d. Const. I. Rizescu.

Premiul a fost câştigat de d. Marin Ionescu din Craiova.

Mare depoŭ de săpunuri parfumate cu mosc, trandafir, opoponax, heliotrop, esbouquet, etc. De la 10 banĭ la 2 leĭ bucata.

Recomandăm un noŭ săpun cu Gold-Cream, cu un miros fórte delicat, care dă numaĭ de cât pieleĭ o moliciune şi o albéţă nespusă. Bucata leĭ 1.50.

La Santinine Nouĕ şi importantă descoperire recomandată de tóte celebrităţile medicale.

Remediŭ infailibil contra tuturor afecţiunilor peleĭ.

Acest săpun are un miros din cele maĭ plăcute şi se întrebuinţéză ca şi săpunul ordinar, dar nu trebue să ne spălăm de cât cu apă săpunată. Nu trebue să se întrebuinţeze oţeturĭ de toaletă într' acelaş timp şi pe urmă.

Intrebuinţarea constantă a acestuĭ săpun împedică infailibil încreţiturile premature ale feţeĭ.

Model mic, parfum simplu Buc. banĭ 60.
„ mijlociŭ „ dublu „ leĭ 1.20.
„ mare „ extra fin „ „ 1.80.

Se vinde numaĭ la Administraţia ţiaruluĭ „Universul“, strada Brezoianu No. 19 în dosul Teatruluĭ Naţional Bucurescĭ.

S'a perdut la 17 Iuniŭ din str. Lucacĭ No. 49, o căţea de vênătóre, etatea de 8 lunĭ, la pĕr cafenie, peptul şi picióre albe şi în frunte un triunghiŭ alb; rĕspunde la numele *Nelli*. Pórtă o sgardă de nichel. Cine o va aduce în calea Victorieĭ casa Filip Haas va primi o bună recompensă.

Editura Tipografiei „Universul“ Luigi Cazzavillan, Strada Brezoianu, No. 19. —Bucures

Girant: *George Minculescu*